



INSTITUTIONEN FÖR SOCIALT ARBETE

”MEN JAG FÖRSTÅR INTE VARFÖR DE TROR ATT VI ALLA ÄR LIKA?”

En kritisk diskursanalys om hur ensamkommande barn konstrueras i svensk media.

SQ4562, Vetenskapligt arbete i socialt arbete, 15 hp

Scientific Work in Social Work, 15 higher education credits

Kandidatnivå

Termin: HT2017

Författare: Jessica Byfält & Lisa Englund

Handledare: Lena Andersson

Förord

Vi vill tacka varandra för ett gott samarbete och våra vänner, familjer och vår handledare Lena Andersson för stöttning och uppmuntran.

Abstract

Titel: “Men jag förstår inte varför de tror att vi alla är lika?” En kritisk diskursanalys om hur ensamkommande barn konstrueras i svensk media.

Författare: Jessica Byfält och Lisa Englund

Nyckelord: ensamkommande, media, kritisk diskursanalys, diskurs

Syftet med denna uppsats var att med hjälp artiklar från Dagens Nyheter, Göteborgs-Posten och Aftonbladet ta reda på hur ensamkommande barn framställs i svenska media. Den undersökta tidsperioden var det första halvåret under 2017, 1 januari till 1 juli. Det empiriska materialet bestod av sammanlagt 53 nyhet- och debattartiklar och ledare; 15 från Dagens Nyheter, 21 från Göteborgs-Posten och 17 från Aftonbladet. Vi har ur dessa artiklar funnit konstruktioner av ensamkommande barn och unga, som vi sedan analyserat med hjälp av kritisk diskursanalys och Norman Faircloughs tredimensionella modell. Förutom den kritiska diskursanalysen har vi byggt vår analys på tidigare forskning och med hjälp av teoretiska ansatser som sociala konstruktioner, makt, stämpling, stigma och teorier om Vi och Dem. De fyra konstruktioner vi fann var: ensamkommande barn som misstänkliggjorda, ensamkommande barn som ambitiösa, ensamkommande barn som offer och ensamkommande barn som ekonomisk samhällsörda. För att visa på dessa konstruktioner har vi i vårt analys- och resultatkapitel presenterat exemplifierande citat ur de tre dags- och kvällstidningarna. Vår studie visar på att de konstruktioner vi fann om ensamkommande barn i media också kan ses som diskurser som är delar av den rådande diskursordningen, och att ensamkommande ofta framställs som ett De Andra, medan resterande av det svenska samhället framställs som Vi. De är ur ett maktperspektiv hela tiden underlägsna Oss och denna maktordning är något som den rådande diskursordningen upprätthåller, och denna diskursordning är något media reproducerar då de fortsätter skriva om ensamkommande som avvikande och ett De.

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1 Bakgrund	1
Sveriges flyktingmottagande genom tiderna	2
Nuvarande situation	3
Medier	5
1.2 Problemformulering	6
1.3 Syfte och frågeställningar	7
1.4 Studiens relevans för socialt arbete	7
1.5 Avgränsningar	7
1.6 Arbetsfördelning	8
1.7 Förförståelse	8
1.8 Uppsatsens fortsatta disposition	9
1.9 Centrala begrepp	10
Ensamkommande barn	10
Uppehållstillstånd/Asyl	10
Medier/Dags - och kvällstidningar	10
Rasism	10
2. Tidigare forskning	12
Ensamkommande barn	12
Ensamkommande barn i media	15
Migranternas upplevelser av sin framställning i media	17
Sammanfattning av tidigare forskning	18
3. Teoretiskt ramverk	20
3.1 Sociala konstruktioner	20
3.2 Diskursanalys	21
3.3 Kritisk diskursanalys som teori	23
3.4 Makt	24
3.5 Stämpling	24
3.6 Stigma	25

3.7 Vi och De Andra	25
4. Metod och metodologiska överväganden	27
4.1 Val av metod – fördelar och begränsningar	27
4.2. Materialinsamling	28
4.3 Urval.....	30
4.4 Studiens tillförlitlighet	31
4.5 Tillvägagångssätt vid analys/Bearbetning av empirin	32
4.6 Analysmetod	32
Faircloughs tredimensionella modell.....	32
Textens dimension	33
Den diskursiva praktikens dimension	34
Den sociala praktikens dimension.....	35
4.7 Forskningsetiska överväganden	36
5. Resultat och analys.....	37
Textdimensionen.....	37
Ensamkommande barn som misstänkliggjorda.....	37
Ensamkommande barn som en ekonomisk samhällsörda.....	40
Ensamkommande barn som offer	42
Ensamkommande barn som ambitiösa.....	45
Diskursiv praktik.....	48
Social praktik	49
Slutsatser	51
6. Avslutande diskussion.....	53
Litteraturförteckning.....	55
Bilagor	59
1. Förteckning över empiriskt material	59
2. Förteckning över citerat empiriskt material	64

1. Inledning

Den 2 september 2015 sprids en bild på Alan Kurdi. Han är tre år gammal, som sägs ha varit på flykt med sin familj från det krigsdrabbade Syrien till Turkiet. Han är tre år gammal när han spolats upp livlös på en strand i den turkiska staden Bodrum. Han har en röd tröja och ett par blå shorts och den här bilden blir en symbol världen över, för det som pågår i Syrien och för alla de människor som flyr över medelhavet i gummibåtar. Bilden spreds i många tidningar, nyhetssändningar och på sociala medier och denna bild etsade sig fast i många som såg den. Sveriges massmedia har de senaste åren rapporterat flitigt om migranter som kommit till Sverige, samt om människors flykt världen över. Löpsedlar och tv-nyheter har täckts av bilder på människor i gummibåtar på medelhavet och på grådammiga sönderbombade städer.

Rubriker som handlar om den så kallade *Flyktningkrisen i Europa* sågs överallt. Politikerna har lovat, ändrat, kommit med lösningar och lagförändringar för att hantera situationen. Nu är det 2017 och debatten har inte försvunnit, men förändrats. Detta till följd av ändringar i lagen angående tidsbegränsade uppehållstillstånd och anhöriginvandring, stängda gränser och identitetskontroller och säkerhetsläge i olika länder. Vi hör inte längre lika mycket om personer som tar sin flykt till Sverige, än mer om de som redan är i landet, hur de klarar sig och huruvida de ska få stanna kvar eller inte.

I denna uppsats ska du få läsa främst om de flyktingar som kommit till Sverige som ensamkommande barn. En stor grupp och kanske den grupp som blivit som mest omtalad i media. Vi har valt att genom studier av tre stora svenska dags- och kvällstidningar undersöka hur de ensamkommande barnen framställs i media. Att studera hur media väljer att beskriva människor är viktigt eftersom det har väldigt stor inverkan på hur vi som delar av ett samhälle ser på den specifika gruppen av människor (Boréus 2015).

1.1 Bakgrund

I detta avsnitt börjar vi med att presentera den historiska kontexten av migration och emigration i Sverige som sedan leder fram till idag, då vi presenterar de lagförändringar och andra diskussioner som förts i svensk politik de senaste åren.

Sist i detta avsnitt ger vi en presentation av de tre dags- och kvällstidningar vi har studerat under denna uppsats.

Sveriges flyktingmottagande genom tiderna

Det är allmän kännedom att så länge människan existerat så har människan också rört på sig. Människor har utforskat världen för att söka nya marker och ny kunskap, människor har lärt av varandra och människor har lämnat sina födelseorter för att aldrig mer komma tillbaka. Sverige har historiskt sett varit ett utvandringsland. Svenskar har migrerat till följd av fattigdom och misär, haft problem med sjukdomar och svält. Mellan år 1850 och 1930 utvandrade enligt Statistiska Centralbyrån (2017) cirka 1,2 miljoner svenskar till Amerika för att söka lyckan där.

Under 1900-talet började Sverige göra sig känt som ett tryggt och bra land och utvandring blev till invandring. Sverige har under tidigare delen av 1900-talet tagit emot flyktingar som flytt från det krigshärjade Europa. Landet var neutralt i världskrigen, hade en fungerande samhällsstruktur och hade höga tillgångar av exempelvis järnmalm och skog, och plats så det räckte och blev över. Under 50- och 60-talen var arbetskraftsinvandringen till Sverige stor. Under 70- och 80-talen blev det svårare för utrikesfödda att ta sig in på svenska arbetsmarknaden och det skedde en övergång från arbetskraftsinvandringen till mer anhöriginvandring och flyktingar (Statistiska centralbyrån 2017).

Enligt Migrationsverkets (2017b) statistik var 1992 länge året som höll rekordet för mottagna asylsökande flyktingar i Sverige. 84 018 personer sökte då skydd i Sverige, och till absolut största del kom de asylsökande från forna Jugoslavien där det rådde krig. Flyktingmottagandet trappades därefter rakt nedåt ända till 1996, då enbart 5753 personer sökte asyl i Sverige. Sedan dess har statistiken gått upp och ner och i slutet av 1900-talet och början av 2000-talet började flyktingarna från forna Jugoslavien minska och asylsökande personer från Irak började i samma takt öka. Vid en överblick av Migrationsverkets (2017b) statistik börjar asylsökande från Irak minska och från Afghanistan öka cirka ett decennium efter millennieskiftet och närmare dags dato börjar siffrorna över asylsökande generellt växa och ansökningar från människor födda i Syrien och Afghanistan börjar synas mer och mer.

Nuvarande situation

Under 2015 var över 60 miljoner människor på flykt världen över, främst var de på flykt från Syrien, Afghanistan och Somalia (UNHCR 2016). Under 2015 kom en enorm grupp med människor till Sverige efter en farlig flykt genom Europa från olika krigshärjade delar av världen. Enligt Migrationsverkets statistik kom 35 369 barn till Sverige under 2015 och ungefär hälften av barnen kom utan sin familj och kallas för ensamkommande barn. Av de ensamkommande barn som kom till Sverige som asylsökande 2015 var 32.806 stycken i åldrarna 13-17 år (Migrationsverket 2015). Upp emot 163 000 människor på flykt sökte asyl i Sverige år 2015, till skillnad från 2016 där bara 28 939 sökte asyl. Under 2017, till och med september, har 19 218 människor sökt asyl i Sverige.

Under de senaste åren har flyktingfrågan varit stor och omdiskuterad inom svensk politik. Det finns partier som stödjer att Sverige tog emot många flyktingar och det finns partier som inte gör det. I augusti 2014 höll Sveriges dåvarande statsminister ett sommartal där han tog upp den stora flyktingströmmen som spåddes komma till Sverige den närmaste tiden (SVT 2017).

Nu vädjar jag till svenska folket om tålamod, om att öppna era hjärtan för att se människor i stark stress med hot mot det egna livet som flyr, flyr mot Europa, flyr mot frihet, flyr mot bättre förhållanden. Visa den öppenheten.

Fredrik Reinfeldt (M), 16 augusti 2014

I det här talet vädjar Fredrik Reinfeldt till det svenska folket att öppna sina hjärtan och ta emot de människor som kommer ta sig till Sverige för att söka skydd. Detta innan det stora antal migranter ännu har kommit till Sverige. En dryg månad senare avgår Fredrik Reinfeldt då hans parti, Nya Moderaterna inte vunnit det senaste valet. Anna Kinberg Batra tar över som partiledare efter Reinfeldt, och medan Reinfeldts moderaterna hade fryst ut det nationalistiska partiet Sverigedemokraterna öppnar Kinberg Batra upp för ett samarbete med dem. Kinberg Batra menar dock på att Nya Moderaterna inte kommer samarbeta med Sverigedemokraterna i bland annat flyktingfrågor (Sydsvenskan 2017-01-30). När Nya Moderaterna förlorade i riksdagsvalet 2014 kom istället socialdemokraterna till makten. Även Socialdemokraternas partiledare, tillika Sveriges nuvarande statsminister, Stefan Löfven yttrade i ett tal 2015 att Sverige kommer öppna sina armar och ta emot människor på flykt (Regeringen 2015).

Mitt Europa tar emot människor som flyr från krig, solidariskt och gemensamt. Mitt Europa bygger inte murar, vi hjälps åt när nöden är stor.

Stefan Löfven (S), 6 september 2015

Trots många invånare och politiker som vill de flyende människorna väl, som vill hjälpa dem och bidra till en mer human behandling av gruppen, finns det också flera som är emot att Sverige ska hjälpa människor på flykt. Sveriges tredje största politiska parti, Sverigedemokraterna, anses av många vara nationalistiskt och främlingsfientligt och talar emot flyktingmottagning.

Politiken smittar av sig på samhället och invånarna. Samhället är politik. Det finns således uttalade och underliggande argument både för och emot flyktingmottagande som snurrar runt, från privatpersoner till offentliga personer, till riksdag och till media och tillbaka igen. Och det är just media som ligger till grund för vår undersökning.

Under 2016 stramades lagstiftningen åt angående migration till Sverige. Den 20 juli 2016 infördes en tillfällig ny lag in vad gällande asylsökande, *Lag (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige*. Denna lag innebär att människor på flykt får i större utsträckning tillfälliga uppehållstillstånd (upp emot 3 år) istället för permanent uppehållstillstånd. De som endast är skyddsbehövande kan få upp till 13 månaders tillfälligt uppehållstillstånd. Kraven på att få stanna i Sverige efter dessa tre år skärptes också. Krav på att kunna försörja sig själv måste kunna bevisas och unga under 25 år måste ha färdigställt en gymnasieutbildning. Tidigare var reglerna att om man har kommit till Sverige som flykting kan också en anhörig få komma till Sverige. De reglerna har nu upphört. Om man vill hjälpa en anhörig till Sverige måste man kunna visa på att man kan försörja sig själv och sin anhöriga.

När denna uppsats skrivs är det höst 2017 och Sverige präglas av sviterna från att för två år sedan slagit 1992 års rekord för mottagna flyktingar. Det råder krig i stora delar av världen som drabbar inte bara de som är aktiva soldater eller ledare på ena eller andra sidan, utan till största del civila. Terrororganisationer har ockuperat länder och städer och har gjort att många människor har tvingats lämna sina hem och fly till mer socioekonomiskt välbärgade länder i Europa, undan krig och förtryck. Hela familjer flyr likväl som barn och ungdomar flyr på egen hand.

Diskussionerna kring flyktingarna är vida och situationen har blivit extremt problematiserad. Diskussioner som får det att låta som att människor på flykt är ett nytt fenomen som inte har funnits tidigare, men vid en översikt av Sveriges flyktingmottagande genom åren kan man förstå att situationen som är idag inte är exceptionell.

Enligt Migrationsverket (2016) var den största andelen av ensamkommande barn som kom till Sverige under 2015 mellan 13 och 17 år och många av dem har därmed 2017 hunnit bli myndiga. Sedan 2015 har även säkerhetsläget förändrats i Afghanistan. Sverige har enligt barnkonventionen (UNICEF 2009) tillsammans med svensk lagstiftning skyldighet att ge skydd åt barn, men 18-årsdagarna och förändrat säkerhetsläge har gjort att när detta skrivs sker det många utvisningar av ensamkommande (före detta) barn till Afghanistan. Frivilliggrupper, privatpersoner och migranter har gått ut med att de kräver amnesti för ungdomarna. De har kommit med argument att många av ungdomarna har växt upp i Iran och därmed inte har något socialt skyddsnät i Afghanistan, och att risken att dö eller allvarligt skadas i landet är stor. Staten har chartrat hela flygplan för att skicka ungdomarna till Afghanistan vilket följts av självmord och självmordsförsök, ungdomar som avviker och mycket tårar. Detta är vad som är och har varit mest på den mediala tapeten i nuläget och under perioden som vi analyserat. Detta är relevant att veta eftersom det syns mycket på materialet i vår analys.

Medier

Texter överlag är centrala och viktiga delar av samhället. Vart vi än går möts vi av löpsedlar, tidningar och social media. Texter påverkar oss mer än vad vi tror och de påverkar också vår förförståelse och uppfattning om olika företeelser. Texter visar också på relationer grupper av människor emellan och hur vissa grupper framställs. Man kan på så vis säga att texter påverkar vissa grupperns identitet, då de kan bli tillskriva olika egenskaper av texterna (Boréus 2015).

Nedan har vi valt att presentera de dags- och kvällstidningar vi grundat vår analys på, så att du som läsare ska få en bild av vad för slags tidningar det är och hur stor räckvidd de har.

Aftonbladet

Aftonbladet är en rikstäckande kvällstidning, som både finns att tillgå i tryck och på nätet. Tidningen har en ledarsida som är obunden socialdemokratisk (Aftonbladet 2017) och har enligt TU (2017) en nettoräckvidd på totalt 3 479 000 hushåll per dag. Detta inkluderar allt papper-, webb- och mobilläsning av tidningen. Sedan 1910 ges Aftonbladet ut alla dagar i veckan och är tryckt och produceras i Stockholm men når ut till hela landet (Nationalencyklopedin 2017a).

Göteborgs-Posten

Enligt Göteborgs-Postens hemsida är det en tidning som når 6 av 10 göteborgare varje dag, då inkluderat både i papper- och webbformat. Den syftar till att vara den främsta nyhetsförmedlaren till invånarna i Göteborgsområdet. Göteborgs-Posten finns tillgänglig i tre format, papper, webb och mobil (Göteborgs-Posten 2017). Tidningen grundades 1859, och blev en tidning som utgavs dagligen 1860 (Nationalencyklopedin 2017b). Den grundades som, och är än idag, en liberal tidning (Göteborgs-Posten 2015). Enligt TU:s (2017) redovisning har Göteborgs-Posten en nettoräckvidd på 558 000 hushåll.

Dagens Nyheter

Dagens Nyheter är en oberoende liberal tidning som säger sig nå ut till 1,3 miljoner läsare dagligen. Deras utsagda målbild är att alla människor oavsett social bakgrund ska kunna följa med i nyheter och saker som händer i samhället (Dagens Nyheter 2008). Dagens Nyheter utgivningsort är Stockholm, och den grundades år 1864 (Nationalencyklopedin 2017c).

1.2 Problemformulering

Vid en förståelse av flyktingsituationen som råder i Sverige och övriga världen kan man skönja problem som man skulle kunna fördjupa sig i ytterligare. Vi har valt att undersöka de ensamkommande barnen och ungdomarna som befinner sig i Sverige och hur denna grupp skrivs om i media eftersom medias konstruktion av olika grupper av människor enligt Strömbäck (2014) har en stor inverkan på hur dessa grupper ses av samhället i stort. Migranter har, som andra minoritetsgrupper, historiskt sett och även nu varit ifrågasatta och tillskrivna negativa egenskaper av personer som tillhör normen i ett samhälle (Wikström

2009). Människor som flytt är en utsatt grupp och om de blir bemötta på ett kränkande sätt av andra så menar vi att deras redan påtagliga sårbarhet ökar ytterligare. Det är även vedertaget att människor, och framför allt ungdomar, har ett stort behov av att vara och bli bemötta som alla andra och tillhöra normen. Eftersom media har en stor påverkan på hur människor blir beskrivna anser vi det vara ett problem om denna grupp blir stämplade med negativa egenskaper då detta kommer ha en mycket stor påverkan på deras vardag.

1.3 Syfte och frågeställningar

Syftet med studien är att med hjälp av artiklar från Dagens Nyheter, Göteborgs-Posten och Aftonbladet ta reda på hur ensamkommande barn framställs i massmedia under perioden 2017-01-01 - 2017-07-01. Vi ska kritiskt granska artiklarna för att se hur kategoriseringar och makt tar sig i form i de rådande diskurserna.

- Hur framställer de undersökta dags- och kvällstidningarna ensamkommande barn?
- Vilka diskurser finner vi i de undersökta dags- och kvällstidningarna?
- Vilka maktstrukturer kan urskiljas i de konstruktioner av ensamkommande barn som finns i artiklarna?

1.4 Studiens relevans för socialt arbete

Hur ensamkommande barn framställs i media påverkar hur resterande samhället ser på den gruppen (Boréus 2015). Med resterande samhället menas även de som är yrkesverksamma med gruppen ensamkommande. Om de som är yrkesverksamma blir negativt påverkade genom media mot ensamkommande barn kan de få dåliga konsekvenser. Det kan komma att påverka bemötandet och arbetet med barnen. Om de som arbetar med socialt arbete har kunskap om att hela tiden tänka kritiskt och fundera kring hur exempelvis media framställer en viss grupp, kanske även arbetet kan bli bättre. Som andra marginaliserade grupper i samhället är en förståelse av ensamkommande barns situation i Sverige relevant för alla som på olika sätt arbetar med gruppen.

1.5 Avgränsningar

På grund av vår tidsram och det begränsade utrymmet i uppsatsen har vi valt att fokusera på tre dags- och kvällstidningar. Vi valde att studera två dagstidningar,

en tidning som är stor i Västsverige, Göteborgs-Posten, och en som är stor i Stockholmsområdet, Dagens Nyheter. Utöver det en rikstäckande kvällstidning, Aftonbladet. Dagens Nyheter och Göteborgs-Posten säger sig själva vara liberala tidningar, med andra ord oberoende (Göteborgs-Posten 2015-01-15, Dagens Nyheter 2008-02-28). Aftonbladet har enligt sig själva en obunden socialdemokratisk ledarsida (Aftonbladet 2017-11-06).

Tidsperioden vi har valt att undersöka är 2017-01-01 - 2017-07-01 för att få en så aktuell studie som möjligt. Perioden vi har valt att undersöka har den mängd ungdomar som kom till Sverige 2015 levt i landet i ungefär två år och Sverige tar nu inte emot så många flyktingar som vi gjorde då.

En annan avgränsning vi har gjort är att vi har koncentrerat oss på de som benämns som ensamkommande barn och inte övriga migranter. Vi har dessutom gjort avgränsningen att endast läsa och analysera publicerade tidningsartiklar och då valt bort att göra intervjuer eller observationer. För att få en bredd i vårt empiriska material har vi valt att använda oss av nyhetsartiklar, debattartiklar och ledare, detta för att undersöka olika delar av tidningarna. Vi har därmed valt bort de delar i tidningarna som kallas insändare eller ”fria ord”. Vi har fokuserat på hur media framställer ensamkommande barn och inte på hur de ensamkommande barnen själva vill framställa sig.

1.6 Arbetsfördelning

Under uppsatsens gång har vi varierat att arbeta tillsammans och var för sig. Vi har använt oss av onlineprogrammet Google Docs, som gjort att vi under hela arbetet med uppsatsen kunnat se vad den andra skrivit, varpå vi omarbetat och gett kommentarer på varandras delar och därmed också varit delaktig i varandras texter. Under de tillfällen då vi inte satt tillsammans och skrev, hade vi ändå kontakt.

Arbetet med uppsatsen har varit givande och intressant och vi har lärt mycket om ämnet, om oss själva och varandra.

1.7 Förförståelse

Thurén (2007) menar att utan förförståelse kan vi inte förstå någonting alls. Allting vi ser, hör, tänker och tycker bygger på vår förförståelse och allt vi finner självklart för oss beror på att vi har socialiserats in i ett samhälle. Något som är självklart för den ena behöver inte vara det för den andre (Thurén 2007).

Ett samspel mellan förförståelse och erfarenhet kan också kallas den “hermeneutiska cirkeln”, att det som började med att vara fördomar om en företeelse eller grupp människor kan med hjälp av erfarenhet bli till verklig förståelse (Thurén 2007).

Vi som skrivit denna uppsats har självklart olika förförståelse kring ämnet, men samtidigt har vi båda studerat på socionomprogrammet vid Göteborgs Universitet under tiden 2015 då så många flyktingar tog sig till Sverige och det var något som togs upp och diskuterades under föreläsningar och seminarier. Vi har också följt media aktivt under den här perioden och vi måste också ha i åtanke att medierna vi följt har påverkat vår förståelse som har lett fram till vad vi har idag. Vi bör också tänka på att medierna antagligen har påverkat oss mer än vad vi tror.

Lisa Englund hade våren 2017 sin verksamhetsförlagda utbildning på enheten för ensamkommande barn på socialtjänsten, där mycket av hennes förförståelse angående ensamkommandes livssituation grundar sig. L.E lärde mig mycket om de ensamkommande barnens resa genom myndigheterna och livet i Sverige samt ta del av deras erfarenheter och dilemman. Hon förstår nu begrepp och processer på ett större plan än innan hon gjorde sin VFU, vilket har hjälpt vid studierna av vårt datamaterial. Jessica Byfält hade sin VFU utomlands och har därmed inte samma erfarenhet och förförståelse kring ämnet, men har å andra sidan följt med i det som skrivits i media om ensamkommande barn.

Att J.B och L.E har olika förförståelse kring ämnet är självklart då vi inte har samma erfarenheter, och detta är också något vi anser är bra och något vi kan dra nytta av i vårt arbete.

1.8 Uppsatsens fortsatta disposition

I direkt fortsättning från detta avsnitt presenterar vi begrepp som är centrala i uppsatsen. I kapitlet därefter kommer vi presentera den tidigare forskning vi har funnit relevant till vår egen undersökning. Vi går igenom tidigare forskning kring ensamkommande barn, ensamkommande barn i media och ensamkommande barn och migranternas egna upplevelser av gruppernas framställning i media. Därefter presenterar vi det teoretiska ramverk vi har använt vid vår analys av vårt empiriska material. Vår metod har vi lagt fram i kapitlet därefter, där vi förklarar varför vi valde den vi valde, hur vi har gått tillväga och begränsningar och nackdelar med den metoden. Resultat och analys är sammanbyggd i kapitel 5, där

vi framför vad vi kommit fram till i vår undersökning, och till sist för vi en avslutande diskussion.

1.9 Centrala begrepp

I denna del redogör vi för begrepp som är återkommande under denna uppsats. Dessa begrepp är: ensamkommande barn, uppehållstillstånd/asyl, medier, rasism och främlingsfientlighet. Vi definierar dessutom begreppet diskurs.

Ensamkommande barn

Ett ensamkommande barn är en asylsökande person under 18 år som kommer till Sverige utan vårdnadshavare eller annan legal företrädare (Migrationsverket 2015). De ensamkommande barnen skall enligt barnkonventionen (UNICEF 2009) ha sina behov tillgodosedda precis som alla andra barn, vilka ansvaras för av Migrationsverket men i praktiken ses till av socialtjänsten. Termen *flyktingbarn* använder vi inte eftersom det begreppet avser barn med flyktingstatus, vilket man inte har innan man har fått igenom sin asylansökan.

Upphållstillstånd/Asyl

Asyl är ett uppehållstillstånd som innebär att man får vistas i ett land där man inte är medborgare. Upphållstillståndet får man då man är flykting enligt utlänningslag (SFS 2005:716). En asylsökande person är någon som är utländsk medborgare som kommit till ett nytt land och ansökt om asyl men inte fått ansökan prövad hos migrationsverket än (Migrationsverket 2015). Asylsökandes rättigheter finns beskrivna i lagen om mottagande av asylsökande (SFS 1994:137).

Medier/Dags - och kvällstidningar

I denna uppsats definierar vi *media* som alla typer av forum som presenterar nyheter och information. Detta innefattar tidningar, radio, internet och tv. Med *tidningar* menar vi tryckt media online och i pappersform.

Rasism

Rasism i grunden innebär en socialt konstruerad uppfattning och rasifiering av den andre genom en tolkning av dess exempelvis namn, brytning, yrke, socioekonomi etc. Rasism idag är mer institutionell och strukturerad än att människor har för avsikt att diskriminera en person eller en grupp (Behtoui & Jonsson 2013). Rasism försöker hitta skillnader mellan grupper, för att

upprätthålla ordningar som favoriserar människor som överlägsna (Groglopo 2015). I denna uppsats används ordet *rasism* för att beskriva denna strukturella diskriminering samt förföljelse av enskilda individer på mikronivå som en reaktion på deras etnicitet, hudfärg, språk och religion.

2. Tidigare forskning

I detta avsnitt redogörs för forskning som är relevant för vår studie. Det är både svensk och internationell forskning som rör ensamkommande barn, ensamkommande barn i media och övriga migranter i förhållande till egen upplevelse av sin framställan i media. Forskning om ensamkommande barn och ensamkommande barns framställning i media ansåg vi var relevant då vår egen uppsats handlar just om hur ensamkommande barn framställs i media. Trots att vi valde att utföra en studie av tidningsartiklar och inte intervjustudier, anser vi att i en diskussion om medias makt att kategorisera ensamkommande barn krävs kunskap om hur ensamkommande barn i sin vardag upplever effekterna av vad media skrivit. Då vi inte fann någon tidigare forskning på ensamkommande barns upplevelse av sin framställan i media, valde vi att utvidga vår sökning och söka på *migranternas* upplevelse istället, och i en större kontext än bara i Sverige. Vi ansåg att en förståelse för det är relevant, då ensamkommande barn innefattas i begreppet migranter. Vi får beakta att viss litteratur är skriven före hösten 2015 och därmed inte täcker den "kris" inom migrationspolitiken som uppstod då.

Vid sökning av relevant tidigare forskning för vår studie använde vi oss främst av Göteborgs Universitets sökmotor Supersök och bland annat sökord som *ensamkommande, barn, ungdomar, migration, migrants, asylum, seeking, children, minors*, i olika kombinationer. En mer utförlig redogörelse för vår materialinsamling följer i avsnitt 4.2, materialinsamling.

Ensamkommande barn

Vår undersökning handlar om hur ensamkommande framställs i media Sverige. Därför ansåg vi att vi behövde ta upp forskning om just ensamkommande barn och deras livssituation för att få relevant förståelse. Här presenterar vi tre olika undersökningar av olika forskare, men som alla handlar om just detta.

Marcus Hertz & Philip Lalander (2017) har skrivit artikeln *Being alone or becoming lonely? The complexity of portraying "unaccompanied children" as being alone in Sweden*. Artikeln handlar om huruvida ensamkommande barn i Sverige känner sig ensamma och på vilket sätt. Grundföreställningen är att det finns en diskurs som visar upp barnen som väldigt ensamma eftersom de skilts

från sin familj och sina vänner och hela sitt sammanhang. Författarna tar upp på vilka sätt de ensamkommande barnen upplever att ensamhet tillskrivs dem, fakta som kommit genom intervjuer med barnen. Författarna diskuterar också själva termen ensamkommande barn och vilka värderingar som medföljer genom användande av ordet.

I undersökningen framkommer att de barn som blivit intervjuade inte upplever den värsta ensamheten genom att vara skilda från sina föräldrar, utan att vara en ensam person i ett nytt land där ingen riktigt bryr sig om en. Barnen berättar i intervjuerna att de enda sociala kontakter man har till en början är på olika sätt påtvingade, såsom exempelvis gode män, personal på boende eller familjehemsföräldrar, medboende på HVB och klassen i skolan. Ensamheten visar sig också genom att bli kallad för och reducerad till ett "ensamkommande barn". Studien visar att det upplevs som en stämpel som medföljer genom hela livet i Sverige och att det aldrig slutar bidra till olika förutfattade meningar från samhällets håll. Man blir aldrig riktigt "svensk", säger en intervjuperson.

Aycan Celikaksoy och Eskil Wadensjö (2016) har skrivit artikeln *Hur har de ensamkommande barnen det i Sverige?*, där de redovisar hur det fungerar med utbildning och sysselsättning för de ensamkommande och migrerade barn och ungdomar som folkbokfördes i Sverige mellan 2003 och 2012. Till skillnad från åren 2015-2016 så hade de år som Celikaksoy och Wadensjö (2016) har studerat en "stabil" invandring av ungdomar och barn, det vill säga ungefär samma siffror varje år. Många av de som ansöker om asyl blev godkända men många fick också avslag. Det har visat sig att de barn som kom från länder som Algeriet och Marocko fick i princip alltid avslag, medan barn som kom från Afghanistan och Eritrea nästan alltid fick det beviljat alternativt avslag med hänvisning till Dublinförordningen, vilket innebär att man får söka sig tillbaka till det land i Europa som man först blev registrerad i och söka asyl där.

Celikaksoy och Wadensjö (2016) har i denna artikel undersökt över 10 000 ensamkommande barn. De har fått information från Statistiska Centralbyrån, Socialstyrelsen och Migrationsverket. I datan de samlat in har de information om barnens ankomstår, ålder, kön, civilstånd, om de har blivit återförenade med sina föräldrar, om de går i skolan eller om de arbetar, och i sådant fall var. De fick också information om hur och var personerna bodde. De har studerat denna

information och jämfört den från år till år för att hitta samband. Undersökningen de har gjort är unik på så sätt att man har haft möjlighet att följa så många barn och ungdomar.

I denna undersökning kom Celiakaksoy och Wadensjö (2016) fram till att barn som flytt var mindre sysselsatta än om man jämför med barn med svensk bakgrund. I jämförelsen könen emellan så är flickor mindre sysselsatta än pojkar. Av de som kommit som ensamkommande barn hade de som bodde i Stockholms län mer sysselsättning jämfört med resten av landet, och det har visat sig att de barn som kom från Afghanistan hade sysselsättning i större utsträckning än ensamkommande med andra geografiska bakgrunder. I undersökningen har författarna också kommit fram till att barn som kom som ensamkommande, det vill säga utan föräldrar, är mer sysselsatta än barn som kom tillsammans med sina föräldrar. Då är även vistelsetid i Sverige och ålder beaktad i jämförelsen.

Anna Lundberg och Lisa Dahlqvist (2012) har skrivit en vetenskaplig artikel baserat på intervjuer de har gjort med 26 asylsökande ungdomar i Sverige. Artikeln, *Unaccompanied Children Seeking Asylum in Sweden: Living Conditions from a Child-centred Perspective*, handlar om att få fram hur dessa ungdomar mår under asylprocessen, hur det är att vänta på svar som ska avgöra sin framtid och oron kring det. Undersökningen utgick från barnens egna upplevelser om vad för behov de har, och hur de själva upplever att vara i en asylprocess. Lundberg och Dahlqvist (2012) utgick ifrån en semistrukturerad intervjuguide och använde sig av öppna frågor, och intervjuerna gjordes ofta på de HVB där ungdomarna bodde. De barn som deltog i studien var pojkar i åldrarna 13-17 år. Av dessa 26 barn, hade 13 stycken fått uppehållstillstånd i Sverige, 5 var fortfarande i asylprocessen och 5 hade blivit avvisade.

Det Lundberg och Dahlqvist (2012) kom fram till i denna studie var att de barn som fortfarande är i asylprocessen har mycket svårt att psykiskt hantera tankarna kring om de ska få lov att vara kvar i Sverige, eller om de blir tvungna att lämna landet. De barn som fått uppehållstillstånd anser sig vara nöjda med hur myndigheterna har skött deras ansökan, trots att de också var oroliga under själva processen. De som har blivit avvisade uppger att de nästan känner sig lurade, att de först blir välkomna in i landet, och har varit där en lång period, och sedan blir de tvungna att lämna.

Ungdomarna är överlag nöjda med hur de bor och lever, men de barn som blivit placerade i små orter uttrycker att de hade gärna bott i en större stad än vad de gör. I intervjuerna framkommer det också att det är ett känsligt ämne att prata om sin familj, särskilt om man har kommit till Sverige utan dem. Det verkar finnas oklarheter kring var familjemedlemmarna finns och hur man ska hitta dem.

I framtiden vill dessa barn lära sig bra svenska och etablera sig i det svenska samhället. De barn som fått uppehållstillstånd menar på att det är viktigt att de lär sig svenska så att de kan bli en del av samhället och få bra jobb. De som ännu inte fått ett beslut i sin asylprocess har svårt att föreställa sig sin framtid, utan en pojke säger att han mer tänker på sin familj som är kvar i landet han har flytt från, och hur de mår och har det. Ett annat barn säger att det enda han hoppas på är att få uppehållstillstånd i Sverige. Av de som har blivit avvisade vill en del av dem inte prata om framtiden alls, för att de är ovissa vad som kommer hända med dem. En slutsats Lundberg och Dahlqvist drar är att det är beroende om man har ett uppehållstillstånd eller inte, hur man tänker på framtiden och sitt liv.

Ensamkommande barn i media

Här presenterar vi två stycken undersökningar som har gjorts kring hur ensamkommande barn framställs i media alternativt hur media har påverkat de ensamkommandes identitet.

Live Stretmo utgav 2014 en avhandling vid namn *Governing the unaccompanied child- media, policy and practice*. I avhandlingen studeras hur ensamkommande barn framställs i svensk och norsk media. Tre olika fallstudier med tillhörande frågeställningar har gjorts och Stretmo har ett diskursperspektiv på sin avhandling. Det Stretmo (2014) har kommit fram till är att de ensamkommande barnen ofta tillskrivs en offerroll, men också anses vara starka och smarta flyktingar. Stretmo (2014) tar också upp tjänstemännens och stödpersonalens perspektiv, och de har en splittrad uppfattning om hur det är att arbeta med denna målgrupp. Barnen kan framställas som offer och i behov av pedagogisk hjälp - men de ses också som personer som försöker lura systemet, att göra vissa saker för att vara strategiska. Detta kan ses som ett hot mot det nuvarande asylsystemet som då kommer åtstrama möjligheterna ännu mer, för att de hela tiden tror att de kommer bli lurade, och de behöver veta vilka som verkligen är ensamkommande *barn* eller inte.

Danitzka Kamenova (2014) har skrivit en vetenskaplig artikel vid namn *Media and Othering: How media discourse on migrants reflects and affects society's tolerance*. Den är publicerad 2014 i en slovakisk vetenskaplig tidskrift. I den här artikeln vill Kamenova (2014) visa på hur media hjälper till i att skapa De Andra, med andra ord migranter, papperslösa och ensamkommande barn. Hon gör det tillsammans med tidigare artiklar och forskning som publicerats. Media har idag en stark kraft i att skapa identiteter för grupper, vilket påverkar de människor som läser det. Media har en kraft att också kunna påverka hur en människa ska reagera på en viss grupp, beroende på hur median själv framställer gruppen. En del människor anser att invandrare är ett hot mot "vårt" arbete, samhällssystem, säkerhet och land. Men hur "vet" dessa personer detta? Enligt denna artikel har inte så många människor daglig kontakt med migranter för att kunna göra ett sådant antagande, utan det är istället media som framställer det så.

Majid Khosravinik (2009) har skrivit artikeln *The representation of refugees, asylum seekers and immigrants in British newspapers during the Balkan conflict (1999) and the British general election (2005)*. Artikeln är baserad på en kritisk diskursanalys över medias representation av flyktingar, asylsökande och migranter under två stora händelser i Storbritannien; Balkan-konflikten år 1999 och den brittiska valperioden år 2005. Dessa två händelser ledde till att flyktingar, asylsökande och migranter fick stor plats i media. Den här artikeln är skriven som en del i ett större projekt, som kartlägger hur dessa grupper framställs i media mellan 1996-2006. Khosravinik (2009) har gjort en analys av sex olika slags tidningar, två liberala, två konservativa och två i tabloidformat. Genom en kritisk diskursanalys kommer Khosravinik (2009) fram till att flyktingar, asylsökande och migranter i liberala tidningar främst nämns i bakgrunden till de flesta debatter.

Khosravinik (2009) finner också en skillnad mellan *The Times*, en konservativ tidning, och tabloidtidningen *The Daily Mail*. *The Daily Mail* reproducerar de nuvarande negativa stereotyper som finns kring flyktingar, asylsökande och migranter. *The Times*, å andra sidan, försöker vara kreativ och försöker undvika att reproducera dessa stereotyper. Det som konstateras i artiklen är att *The Daily Mail* reproducerar de gamla fördomarna som finns, och *The Times* skriver om

dem med nya begrepp. Med andra ord: båda tidningarna fortsätter skriva om och reproducera fördomar, bara på olika sätt.

Media har en stor makt i att de når ut till så många människor och har därmed också makt att förändra människors syn på olika grupper, i och med vad de väljer att publicera (Khosravini 2009).

Migranternas upplevelser av sin framställning i media

I detta avsnitt vill vi presentera forskning som rör migranter, både vuxna och barn, och deras uppfattning hur människor med deras ursprung porträtteras i media.

Hans Sibers & Marjolein HJ Dennissen (2015) har skrivit artikeln *Is it cultural racism? Discursive exclusion and oppression of migrants in the Netherlands* som följd av forskning som de gjort i Nederländerna om hur migranter upplever att de porträtteras i media. Författarna diskuterar först huruvida rasism fungerar som ett paraplybegrepp för att beskriva alla typer av diskriminering mot människor som är icke-vita kristna. De menar på att rasism ursprungligen kommer ifrån diskriminering av "raser" men att det nu används på alla typer av kulturella tillhörigheter. Diskriminering som sker på grund av landstillhörighet, språk, religion eller kultur vill de istället kalla för kulturell fundamentalism.

Sibers & HJ Dennissen (2015) har gjort 23 stycken semistrukturerade individuella intervjuer med personer med marockansk och/eller muslimsk bakgrund eftersom dessa är de grupper som dominerar nederländsk media. Syftet var att ta reda på hur informanterna själva upplever att människor med deras ursprung porträtteras i media. Flera svarade att de upplever att gruppen beskrivs i negativa termer och ofta kopplas till kriminalitet, terrorism och kvinnoförtryck. Informanterna upplever att när det skrivs om sådana saker nämns det alltid om det är migranter som gjort brottet, men är det någon med nederländskt ursprung så nämns det inte. Informanterna säger enligt Sibers & HJ Dennissen (2015) också att det finns migranter som gör kriminella saker men att de är förhållandevis få och media får det att låta som att det gäller alla med det ursprunget. De upplever också att folk i deras omgivning tar till sig vad media skriver och att det märks i hur de agerar i sociala sammanhang.

I artikeln: *Gendered racism and the production of cultural difference: Media representations and identity work among "immigrant youth" in contemporary Sweden: Media representations and identity work among "immigrant youth"* av

Anna Bredström från 2003 diskuterar hur utlandsfödda ungdomar porträtteras i media i Sverige och hur ungdomarna märker av det i vardagslivet. 50 personer i åldrarna 18-25 år med utländsk härkomst blev intervjuade både enskilt och i grupp och författaren har även gjort studier av tidningar och analyserat diskurserna.

Bredström (2003) kommer genom sina undersökningar fram till att det råder en Vi- och Dem-diskurs i svenska tidningar och att de som inte är "svenskar" porträtteras som farliga och annorlunda till följd av deras ursprung. Exemplet Rissnevåldtäkten, där flera män våldtog en kvinna, tas upp som exempel på artiklar som blivit analyserade. Det visar sig att snart efter händelsen funderade journalisterna över vilka typer av psykologiska problem gärningsmännen kan lida av för att kunna begå en sådan gärning, men senare när det visade sig att de som utfört våldtäkten var utrikesfödda ändrades diskursen till att gärningen troddes bero på deras ursprung och kultur. Det tas även upp exempel på hur invandrarfamiljer patologiseras i media och att föräldrarna inte klarar av att gränssätta sina barn. Människors ursprung var även förklaringen till varför det hände saker i förorterna och till sexism och barbari.

I Bredströms (2003) artikel visar det sig att i början av 2000-talet fanns konstruktioner av Vi och De andra var överallt i media och invandrare beskrevs som primitiva, gammaldags och farliga. Svensken däremot konstruerades till den vanliga, civila personen. Intervjuerna visar på att ungdomarna med andra ursprung än svenska kände sig bekymrade och utsatta för fördomar, och deras uppfattning som de beskrivs i artikeln stämmer överens med de diskurser som Bredström (2003) fått fram i sina analyser av diskurser i media.

Sammanfattning av tidigare forskning

Den tidigare forskning som vi valt att presentera är gjord i olika länder och behandlar främst ensamkommande barn i olika kontexter men också vuxna migranter. Hertz & Lalander (2017) har gjort sin undersökning i Sverige och skriver om ensamkommande barn och om, och på vilket sätt, de känner sig ensamma. Celikaksoy & Wadensjö (2016), som också gjort sin undersökning i Sverige, har i sin artikel redovisat hur barn som kommit till Sverige mellan 2003 och 2012 har det med utbildning och sysselsättning. Både Hertz & Lalander och Celikaksoy & Wadensjö har undersökt barn och ungdomar som migrerat till Sverige, men den stora skillnaden är att de förstnämnda har gjort en kvalitativ

undersökning, med intervjuer med barnen, och de sistnämnda har gjort en studie som är byggd på redan existerande information från bland annat Statistiska Centralbyrån. Lundberg & Dahlqvist (2012), har liksom Hertz & Lalander (2017) studerat barns och ungdomars mående, här främst under asylprocessen.

Stretmo (2014) har studerat hur ensamkommande barn beskrivs i svensk och norsk media och Kamenova (2014) visar i sin artikel, publicerat i en slovakisk vetenskaplig tidsskrift, hur media bidrar till att migranter och papperslösa konstrueras till De andra. Stretmo (2014) kommer fram till att media ofta framställer ensamkommande barn som offer, men samtidigt starka och smarta, och Kamenova (2014) vill genom sin forskning visa på hur medier skapar dessa tillskrivningar, som till exempel Stretmo (2014) kom fram till i sin avhandling. Liksom Kamenova (2014) skriver Khosravini (2009) om hur media bidrar till de rådande diskurserna gällande migranter. Studien är gjord i Storbritannien och är en kritisk diskursanalys över brittisk media.

Sibers & HJ Dennisen (2015) har gjort en studie om hur migranter i Nederländerna upplever hur människor med deras ursprung behandlas i media och hur de påverkas av porträtteringen socialt. En liknande studie har gjorts av Bredström (2003) som i sin artikel diskuterar hur utlandsfödda barn i Sverige upplever att den gruppen porträtteras i media och hur det påverkar dem i vardagslivet. Resultaten av de båda studierna sammantaget är att de migranter och ensamkommande barn som hörts anser medias framställning ha en negativ påverkan på hur de blir bemötta socialt i vardagen.

3. Teoretiskt ramverk

I det här kapitlet presenterar vi de teoretiska verktyg vi kommer använda oss av i analysen av vårt material. Dessa är, sociala konstruktioner, diskursanalys, kritisk diskursanalys, makt, teorier om stämpling och stigma samt teorin om konstruktioner av Vi och De Andra. Teorin om sociala konstruktioner, diskursanalys och kritisk diskursanalys har vi valt för att dessa tre som teorier är i stort sett beroende av varandra och när man som vi gör en studie baserad på diskursanalys är det rekommenderat att använda diskursanalysen som både teori och metod (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 10). Ett maktperspektiv för att vår undersökning till stor del handlar om maktstrukturer. Stämpling, stigma samt teorin om Vi och De Andra tar sig alla i uttryck i samband med en diskussion om makt och sociala konstruktioner och är till hjälp att förstå utsattheten hos vissa marginaliserade grupper.

3.1 Sociala konstruktioner

Burr (1995) menar på att socialkonstruktionismen vilar på fyra pelare, och om man inte följer och instämmer i dessa fyra så ska man inte kalla sig själv socialkonstruktionist.

1. Att man ska ha ett kritiskt tänkande gentemot den rådande synen på kunskap, och även på hur vi själva tar kunskap för givet. Man ska tänka på att den bilden av samhället och världen vi har är alltid objektiv. Socialkonstruktionism motiverar till att tänka att kritiskt kring hur världen är uppbyggd, och att tänka på hur vi själva uppfattar världen.
2. Att hur vi ser på världen är beroende av hur historien och kulturen har påverkat den, vilket också innebär att vår nuvarande bild av världen kan förändras.
3. Kunskap och sanningar om omgivningen är skapad av och i sociala processer. Människor skapar kunskap och sanningar i samspel med varandra, genom interaktioner som sker varje dag. Därför är språket en central del inom socialkonstruktionismen. Utan språk, ingen kunskap.

4. Den fjärde pelaren är att kunskap, sanning och sociala handlingar går hand i hand. Den förhandlade förståelsen vi får fram genom samspel med andra kan komma i olika former och därför finns det därmed också olika sociala konstruktioner av världen. Med detta kommer också olika handlingar för att sköta om de problem som finns, med andra ord, beroende av vilken konstruktion som är "sann" för en viss del av världen, kan det också finnas olika "handlingar" för att lösa problemen (Burr 1995).

Genom dessa fyra ståndpunkter kan man utvinna att världen är social konstruerad. Perspektivet förklarar hur relationer mellan människor skapas och upprätthålls i sociala situationer (Payne 2015). Socialkonstruktionistisk teori innebär att människor beskriver och förklarar världen utifrån de människor och den kontext de är i och har blivit till i. En enskild individs socialisation i samhället blir till på grund av att det finns gemensamma sociala konstruktioner i samhället och dessa idéer blir oftast så allmänt vedertagna att de blir till verklighet. På samma sätt som verkligheten och samhället konstrueras, menar även socialkonstruktionisterna att sociala problem inte bara finns, utan skapas i relation till människor och grupper (Payne 2015).

Även tidningar, radio och annan massmedia har sin del i att konstruera verkligheten. De når ut till en större massa och kan på så vis peka på diverse händelser och mena på att det krävs politiska och sociala förändringar (Payne 2015). Därav har massmedia stor makt över att konstruera verklighet.

Sociala konstruktioner har sina rötter i språket. Språket ger människan ett sätt att konstruera upplevelser för andra människor och världen (Burr 1995). Sociala konstruktioner representeras bra genom diskursanalys, vilket bekräftas av Winther Jørgenssen & Phillips (2000) som skriver att de två teoretiska ramverken är i stort sett beroende av varandra för att fungera.

3.2 Diskursanalys

Ordet *diskurs* används ofta i vardagligt tal och begreppet tillskrivs olika innehåll beroende på kontexten det används i. Det kan ses som en slags social praktik som påverkar hur vi använder vårt språk att göra, beroende på vilket sammanhang vi är i. En diskurs kan man säga styr oss i hur vi agerar och pratar i ett visst sammanhang (Bergström & Boréus 2012). Varje diskurs menar att den innehar det

som ska betraktas som en sanning (Burr 1995). Man kan tolka diskurs som ett bestämt sätt att se på världen och ett mönster i språket som brukas i olika sociala domäner. Exempel på detta är medicinsk diskurs och politisk diskurs (Winther Jørgensen & Phillips (2000). Diskurser namnger världen, och skapar med andra ord saker, världar och sociala relationer. Foucault i sin tur menar att diskurs är ett begrepp som visar på hur en viss uppsättning språkliga kategorier håller sig till ett visst begrepp, och diskursen sätt att beskriver objektet påverkar hur vi uppfattar det. Av detta kan en slutsats dras av att *diskurs* kan definieras på olika sätt i litteratur av olika författare, men innehållet verkar vid en överblick av dem kunna vara ungefär samma. En diskurs är ett sätt att tala om olika saker, socialt accepterat i den kontext som man befinner sig i, och inom varje social domän anser man att ens eget sätt att beskriva fenomen är det rätta. *Diskursanalysen* finns till för att analysera dessa mönster som diskurserna för med sig och som forskare behöver man diskurser för att kunna förstå och förklara en verklighet som ses som socialt konstruerad (Börjesson & Palmblad 2007).

Diskursteori har syftet att skapa en förståelse av det sociala som en diskursiv konstruktion. Alla sociala fenomen kan analyseras med hjälp av diskursanalys och teorin är nära besläktad med teorin om sociala konstruktioner. Inom diskursteori menar man att betydelsen av sociala fenomen aldrig kan analyseras till ända eller till en allmängiltig regel. Detta leder till en ständig diskussion om definitioner av samhälle och identitet. En diskursanalytiker har som uppgift att eftersträva en så tveklös förklaring som möjligt till fenomen på alla sociala nivåer (Winther Jørgensen & Phillips 2000).

Denna definition av diskursteori i de teoretiska byggena marxism och strukturalism, där marxismen beskriver det sociala och strukturalismen bidrar med en teori om betydelse. Tillsammans bildar de en teori om det socialas betydelse i ett samhälle. Vidare är det viktigt att förstå att vid en forskning baserad på diskursanalys krävs också ett användande av diskursteori (Winther Jørgensen & Phillips 2000).

Diskursanalysen menar att språket inte kan uppfattas som ett neutralt instrument för hur man kommunicerar. Man utgår inte från att språket skulle visa på en "sann" verklighet. Språket är en social aktivitet och formas utifrån den sociala kontexten det används i. Språket har dock en formande sida i och med att

identiteter och relationer också skapas med hjälp av språket, och med andra ord blir språket då nödvändigt för att vi ska kunna tänka och göra (Bergström & Boréus 2012).

Norman Fairclough är en teoretiker som har utvecklat en gren av diskursanalysen och skapat den *kritiska* diskursanalysen. En presentation av denna följer nedan.

3.3 Kritisk diskursanalys som teori

Man måste i en undersökning baserad på kritisk diskursanalys som metod också använda kritisk diskursanalys som teori, för att få en förståelse för vad begreppet *diskurs* innebär. I en vetenskaplig kontext kommer begreppet från den sociologiska läran och finns till för att utforska hur språket används av de som är inblandade i utbytet. (Winther Jørgensen & Phillips 2000). En observatör kan då se vilka olika idéer och uppfattningar som färgar situationen och hur parterna reagerar på dem (Payne 2015).

Det centrala målet med kritisk diskursteori att kartlägga förbindelser mellan språkbruk och social praktik, alltså se hur språkbruk påverkar synen på sociala fenomen (Winther Jørgensen & Phillips 2000).

En kritisk diskursanalys inte är politiskt neutral, utan syftet med analysen är att synliggöra och på så sätt förändra de maktförhållanden som finns i diskurserna. Det trycks på kritisk språkmedvetenhet, en kritisk syn på det man läser och en medvetenhet om hur diskursiva praktiker bidrar till och reproducerar dessa maktförhållanden. Diskurserna ses som ideologier och är därmed mer kopplingsbara till marxismen än till Foucaults maktbegrepp (Winther Jørgensen & Phillips 2000). Målet med den kritiska diskursanalysen är att se på sambandet mellan språket som används och hur det påverkar en bredare social praktik, därför anser vi också att det en bra metod för att undersöka det vi vill undersöka, att ha den som verktyg för att se hur attityder framställs som mer “normala” och “riktiga” än andra (Winther Jørgensen & Phillips 2000). I det fjärde kapitlet om metod och metodologiska överväganden, har vi utförligt beskrivit Faircloughs tredimensionella modell som är en stor del av den kritiska diskursanalysen och som vi utgår från i vår analys. Utifrån denna modell har vi valt att använda diskurs som text, i form av material ur dags- och kvällspress, för att kunna se vilka diskurser det är som styr texten.

3.4 Makt

I en text om människor, minoriteter, socialt samspel och allt annat som rör socialt arbete anser vi en beskrivning av makt vara relevant eftersom det är någonting som alltid finns i allt socialt samspel. Enligt Börjesson & Rehn (2009) är Michel Foucault den person som påverkat den moderna diskussionen om makt allra mest. Enligt Börjesson & Rehn (2009) är makt ett svårdefinierat begrepp men som görs mer begripligt i Foucaults mening. Han har utvecklat idén om att makt och kontroll är något som är ständigt närvarande i alla sociala kontexter och som rör på sig. Det är inte något som bara vissa alltid medvetet eller omedvetet utövar, utan något som färgar hela vårt samhälle och inte enbart i negativ bemärkelse om förtryck och begränsningar som den vardagliga definitionen kanske antyder, utan som något nödvändigt för att få samhället att flyta framåt.

Vem eller vilka som har den största makten är beroende på sammanhanget och vilka roller och förväntningar personerna antar i den kontexten (Börjesson & Rehn 2009). Förenklat sitter exempelvis en nyanställd socialsekreterare i en maktposition i möte med en klient, men när hen går ut ur samtalsrummet och diskuterar mötet med sina äldre mer erfarna kollegor kan hen mycket väl falla ner i makthierarkin. Man kan också exemplifiera möjligheten att klienten i fråga är en erkänd riksdagsledamot som vardagligt har makten att påverka socialarbetarens lön och arbetsförhållanden.

Börjesson & Rehn (2009) tar också upp språkets makt, som är relevant för vår uppsats. De menar att språket har en stor benägenhet att skapa sociala kategorier och att förutfattade meningar medföljer de sociala kategorierna. Se vidare beskrivning av de teoretiska begreppen *Vi och de andra*, *stämpling* och *stigma*.

3.5 Stämpling

Stämplingsbegreppet används för att förstå hur något blir konstruerat som *avvikande*. Den grundläggande föreställningen inom stämplingsteori är att en person inte *är* en avvikare, utan får etiketten av samhället. Enligt stämplingsteorin beror inte stämplingen bara på personens, exempelvis brottsliga, handling utan även på andra intersektionella attribut såsom etnicitet, kön, klass och kroppsfunktioner. Stämpling måste inte ske i ett negativt avseende utan även kan vara effekten av välvilja. Exempelvis vill myndigheterna behandla en person med

drogmissbruk för att hen ska må bättre, men det kan likväl leda till att personen stämplas som drogmissbrukare och med det kriminell och problematisk (Jacobsson, Thelander och Wästerfors 2010).

3.6 Stigma

Stigma är ett sociologiskt begrepp vars stora teoretiker är Erving Goffman, som dock inte myntat begreppet utan snarare utvecklat det. Begreppet stigma har sin botten i det gamla grekiska samhället där det användes för att skapa nedsättande kroppsliga tecken på personer som i olika avseenden inte ansågs passa in, såsom slavar, sjuka och kriminella. Tecknen brändes eller skars in i kroppen på personen så att alla andra "hederliga" skulle se vem det var de var i kontakt med och förstå att hen skulle undvikas. I modern tid används begreppet på ett liknande negativt sätt, men snarare för att beteckna den olycka som drabbat vissa personer, och inte för att visa att de ska undvikas. Att vara stigmatiserad idag är att se sig själv och ses av andra som avvikande.

Goffman (2011) har urskiljt tre olika typer av stigman. Dessa är kroppsliga missbildningar, brister i den personliga karaktären innefattande exempelvis psykiska rubbningar och missbruk, samt tribala eller stambetingade stigman som innebär normavvikande etnicitet och språk. Stigmat hos en person blir övervägande i den personens sociala identitet, man "är" i sina egna och andras ögon sin normavvikelse (Goffman 2011).

3.7 Vi och De Andra

Konstruktionen av ett Vi och De Andra är ett tankesätt sprunget ur maktdiskussioner inom postkolonial teori. Inom postkolonialismen är fokus på hur etnicitet, klass, kultur, kön och ras skapas, upprätthålls och reproduceras. Den postkoloniala teorin finns som hjälp till att synliggöra och kritisera uppdelningar av människor i termer som kultur och etnicitet, och menar på att bara för att kolonialismen som formell samhällsstruktur är över så innebär inte det att det kolonialistiska inflytandet är borta.

Postkoloniala tänkare exponerar och kritiserar den koloniala synen på världen som legitimerar förtryck, diskriminering och rasism. Det koloniala synsättet bidrar också till en schablonartad och negativ syn på De Andra som oftast är någon form av minoritet och hur de skiljer sig från Oss som är någon form av majoritet. Med

andra ord kan man säga att den västerländska kulturen identifieras som normen och De Andra exotifieras, det vill säga Väst och Öst är två kulturellt helt skilda saker. Sättet att tänka att det finns skillnader mellan kulturer, bidrar till en hierarkisering av grupper.

Vi och De Andra är exempel på dikotomier som innebär motsatspar (Wikström 2009). Människan kategoriserar, medvetet eller omedvetet, in andra människor i olika fack för att kunna förstå dem. Dikotomierna påverkar och påverkas av varandra i så kallade binära oppositioner, som innebär maktpositioner kategorier emellan där den ena parten är överordnad den andra (Mattsson 2015).

Exempel på dikotomier utöver Vi och De andra är man och kvinna, människa och djur och vit och svart. Dikotomier går även att koppla till övriga intersektionella attribut såsom klass, ras, ålder och sexualitet. Invandrare är ett exempel på ett begrepp som har blivit tillskrivna egenskaper och som har formats som De Andra. Sociala problem som arbetslöshet ungdomsbrottslighet är exempel på samhällsproblem som förknippas med invandrarbegreppet (Groglopo 2015).

Medier bidrar till att skapa en skillnad mellan Vi och De andra, beroende på hur texten är skriven (Brune 2006). Det finns två sätt som visar på att en text konstruerar ett Vi och Dem, och det är ifall texten är uppbyggd på att Vi är några som talar om Dem. Att De Andra beskrivs som något som är annorlunda än de diskurser som Vi är i. Det andra sättet är att det i texten nämns skillnader mellan Vi och De Andra, att det hela tiden finns ett motsatsförhållande mellan dem.

4. Metod och metodologiska överväganden

I detta avsnitt kommer vi presentera den metod vi har valt att använda och dess fördelar och begränsningar. Vi presenterar också hur vår materialinsamling har gått till och vilka sökord vi har använt oss av, samt det urval vi gjort. Vidare diskuterar vi studiens tillförlitlighet, det vill säga validitet och reliabilitet. Där efter redovisar vi hur vi har bearbetat vår empiri samt hur Faircloughs tredimensionella modell fungerar som analysmetod. Slutligen beskriver vi hur vi har förhållit oss till forskningsetik.

4.1 Val av metod – fördelar och begränsningar

Diskursanalyser är bra om forskaren vill se djup i texter och analysera utifrån det (David & Sutton 2016). Vi vill gå in i porträtteringen av ensamkommande barn i media på ett djupt plan och med kritiska ögon se på hur barnen beskrivs och har därmed valt att genomföra en kritisk diskursanalys på materialet som vi samlat in. En kritisk diskursanalys är bra att använda sig av när man vill analysera språk och se hur användandet av språk kan påverka samhället och den rådande diskursordningen, vilket vi har syftat att göra i denna uppsats. Vi har genomfört vår analys med hjälp av Faircloughs tredimensionella modell samt de hjälpbegrepp som innefattas i den och som vi presenterar i kommande avsnitt. Denna tredimensionella modell ger oss verktyg att analysera texten på flera olika nivåer och även för att kunna se den makt text kan utöva.

Som med många andra metoder, finns det kritiker som har påpekat vissa saker i Faircloughs modell. Bland annat att det är en oklar skillnad i den själva diskursanalysen och analysen av den sociala praktiken. Fairclough ger inga riktlinjer i hur mycket eller hur omfattande analys som bör göras, eller vilka teorier som är rimliga att använda i samband med analysen (Winther Jørgensen & Phillips 2000). Något vi personligen tyckte var krångligt med denna metod var att det fanns många olika verktyg att tillämpa på analysen, men utan några direkt riktlinje hur det skulle göras. De av dessa verktyg vi har valt att använda vid vår analys är *modalitet*, *transivitet*, *interdiskursivitet* och *intertextualitet* (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 85-88).

Vår undersökning handlar om att se hur ensamkommande barn porträtteras i media, därför valde vi just att göra en diskursanalys, för att belysa de rådande diskurserna i tidningarna. Genom att använda tidningar som underlag för en diskursanalys kan vi se hur media kan vara en del i att konstruera hur vi ser på världen (Winther Jørgensen & Phillips 2000). Vi hade kunnat göra en direkt textanalys, innehållsanalys, men det innebär mer att göra en systematisk och syftar till att kvantifiera och generalisera materialet, vilket inte är vårt syfte (Bryman 2011).

Vi ville så objektivt som möjligt granska hur barnen beskrivs i media, även om det inte går att helt undvika att våra subjektiva bedömningar färgar resultatet. Vi anser då att studier av befintliga tidningsartiklar och en analys av dessa var bäst lämpat för att få svar på vår forskningsfråga och det är så vi har valt att utföra vår undersökning. De artiklar vi har valt är godkända och publicerade i etablerade tidningar, men det hindrar oss inte att alltid ha ett kritiskt förhållningssätt till det vi läser. Eftersom vi har valt att undersöka tidningsartiklar har vi gjort vad som kallas en dokumentstudie som vi sedan analyserat med hjälp av kritisk diskursanalys.

Tidningsartiklar är exempel på kvalitativa data och när vi undersöker tidningsartiklar gör vi en kvalitativ undersökning. Inom kvalitativ forskning och ofta i diskursanalys har man en induktiv ansats. När man har en induktiv ansats undersöker man ett område utan en hypotes, till skillnad från deduktiv ansats, när man prövar sin hypotes mot teorier (Davit & Sutton 2016, s. 32 och 83).

4.2. Materialinsamling

Vårt empiriska material består av sammanlagt 53 artiklar från tidningarna Göteborgs-Posten, Aftonbladet och Dagens Nyheter från tidsperioden 1 januari 2017- 1 juli 2017. 21 artiklar från Göteborgs-Posten, 15 artiklar från Aftonbladet och 17 artiklar från Dagens Nyheter. Anledningen till varför vi valde denna tidsperiod var för att det var aktuellt under den tiden vi skrev uppsatsen, vi ville se vad media rapporterat under det gångna året. Vi har gjort vår empirisökning med relevans till vår studies syfte och frågeställning. Sökorden "*ensamkommande barn*", "*ensamkommande unga*" och "*ensamkommande ungdomar*" gav stora resultat, men eftersom alla de sökorden innehåller ordet "*ensamkommande*" drog vi slutsatsen att vid en sökning på enbart "*ensamkommande*" skulle resultaten bli

detsamma som om vi använt oss av de tre längre sökorden, och vi skulle dessutom inte få några dubletter. Riskens finns dock att man kan få med annat som inkluderar ordet ”*ensamkommande*”, förutom barn och unga, men då vi använde oss av målstyrt urval hade vi möjlighet att ta bort eventuella irrelevanta artiklar. Därför valde vi att avgränsa oss till sökordet ”*ensamkommande*” i alla tre tidsskrifter. Därmed baseras vårt material på sökordet ”*ensamkommande*” i Göteborgs Universitets mediedatabas.

Vi använde oss av databasen Mediarkivet, som vi fick tillgång till via Göteborgs Universitetsbibliotek. Mediarkivet är Nordens största digitala nyhetsarkiv som har tryckta och digitala medier ända från 1980-talet. Mediarkivet har idag cirka 100 miljoner artiklar som är sökbara och det är en databas fritt från algoritmer (Mediarkivet, 2017).

Vid insamling av den tidigare forskningen använde vi oss av Göteborgs Universitets biblioteksbas, GUNDA (supersök). Vi provade också att söka i Google Scholar, en sökmotor som söker efter vetenskapliga tidsskriftsartiklar, men vi ansåg att vi fick större omfång i Supersök. Den första avgränsningen vi gjorde var att endast söka efter vetenskapliga tidsskrifter och kontrollera att de tidsskrifter artiklarna var publicerade i var peer-reviewed, som innebär att artikeln är godkänd som forskning. Inledningsvis började vi söka på begreppen *ensamkommande*, *barn*, *ungdomar* och *migration* i olika kombinationer. Därefter ansåg vi att resultaten skulle öka om vi utökade till att söka på internationell forskning i termerna *asylum seeking*, *minors*, *unaccompanied*, *sweden*, *media*, *racism*, *immigrants* och *media* i olika kombinationer. Vi bestämde oss för olika områden om vilka vi ville söka efter tidigare forskning och kombinationerna av sökord anpassades till det område vi ville hitta vid just det tillfället.

Då vi ville hitta tidigare forskning om ensamkommande barn som tycker till om sin egen porträttering i media stötte vi på ett problem. Då vi använde oss av Supersök och sökningar innefattande orden *ensamkommande*, *media* och *Sverige* på både svenska och engelska fick vi inte några bra träffar. Vi valde därför att utvidga vår sökning till att även inkludera vuxna migranter och i större kontext än Sverige och sökte då på orden *immigrants*, *media*, *europa* och *sweden* i olika kombinationer. Då fick vi fler resultat vilka resulterade i två undersökningar som vi valt att presentera.

Den tidigare forskning vi valt att presentera har vi kommit fram till genom att rensa bort de resultat som var uppenbart irrelevanta för oss och vår frågeställning.

4.3 Urval

Vi valde att använda oss av material från Göteborgs-Posten, Aftonbladet och Dagens Nyheter. Göteborgs-Posten har under 2017 haft en räckvidd på 558 000 hushålls, AB 3 479 000 och DN på 1 131 000. Detta är både i tryck och digitalt (TU, 2017). Vi har valt dessa tre tidningar på grund av att de fokuserar på olika geografiska platser. Göteborgs-Posten, som hörs i namnet, är central i Göteborg. Dagens Nyheter har fokus på Stockholmsområdet och Aftonbladet är en mer rikstäckande kvällstidning. Enligt *Bryman (2008)* är det bra att studera så många medier som möjligt, men det är vanligast att göra det i en eller två, och göra urval i dessa sen. Vi valde tre källor då vi ansåg att det är en rimlig mängd för det utrymme och den tidsram vi hade i uppsatsskrivandet. Vi har valt att använda nyhetsartiklar, debattartiklar och ledare. Nyhetsartiklar ska ses som rena faktatexter, som rapporterar om det som händer i världen nu. Debattartiklar och ledare är artiklar där skribenter tar ställning i diverse frågor, ofta med syftet att skapa opinion och skapa just debatt. Skillnaden är att på ledaren kan tidningens politiska ställningstagande framkomma (Mediekompass.se 2017).

Vid sökning på begreppet "ensamkommande" fick vi 165 träffar från Göteborgs-Posten, 135 träffar från Dagens Nyheter och 233 träffar från Aftonbladet. I dessa sökningar finns alla olika sorters artiklar med, även sådant som vi valt att inte ta med exempelvis artiklar skrivna vid utrikes-sektionen och insändare. Vi har även begränsat oss till artiklar som handlar om ensamkommande barn som vid artikelns publicering lever i Sverige. Efter att vi fått fram våra sökresultat exkluderade vi de artiklar vi ansåg irrelevanta för vår forskning. När vi gjort denna avgränsningen i Göteborgs-Posten fick vi 80 artiklar kvar. Ifrån Dagens Nyheter 99 stycken och från Aftonbladet 188 stycken.

Därefter gjorde vi en grov överblick för att se att materialet verkligen rörde vid ensamkommande i Sverige. Av de artiklar som sedan var kvar gjorde vi ett vad *Bryman (2011)* kallas *målinriktade* eller *målstyrda urval*. Det innebär att man väljer ut sitt material så det passar ens frågeställning och syfte. Vi läste de artiklar vi hittade i våra sökningar och därefter läste vi dem för att se om de innehöll det vi önskade. Detta är något vi har gjort gemensamt, turats om att läsa artiklarna för

att säkerställa att någon av oss inte har missat något relevant i materialet. Till slut fick vi sammanslagt 53 artiklar; 21 artiklar från Göteborgs-Posten, 15 artiklar från Aftonbladet och 17 artiklar från Dagens Nyheter.

Metoden vi har valt, diskursanalys, är byggd på att man ska göra en noggrann läsning av det material man har samlat in. Detta kräver mer drastiska urval av materialet (Bergström och Boréus 2012). Vi har valt att använda oss av nyhetsartiklar, debattartiklar och ledare. Vi valde dessa tre för att få en bredd, för att kunna analysera olika delar av tidningarna. Nyhetsartiklar, då de ska vara objektiva, debattartiklar för att de är direkt subjektiva och ledare för att de ofta speglar hela tidningens agenda (Mediekompass.se 2017).

4.4 Studiens tillförlitlighet

Studiens tillförlitlighet kan förklaras med hjälp av begreppen validitet och reliabilitet. Validitet innebär huruvida resultaten av en undersökning stämmer överens med verkligheten eller inte. Det finns två typer av validitet, intern och extern sådan. Intern validitet (i fortsättningen validitet) syftar till hur bra forskningsresultaten stämmer överens med de data som vi faktiskt har studerat. Extern validitet kallas även för generaliserbarhet, vilken term vi kommer använda oss utav i fortsättningen, och syftar till huruvida resultaten matchar en stor population (David & Sutton 2016).

Vår studie är valid eftersom de texter vi valt att studera har vi analyserat och fördjupat oss i grundligt och "lärt känna". Studien kan dock inte anses vara generaliserbar eftersom vi till följd av tidsbrist inte kunnat läsa alla artiklar som publicerats under tidsspannet vi valt att undersöka. Tidsspannet är dessutom förhållandevis kort, och för att få en bredare förståelse av diskurserna kring vår målgrupp i media hade en längre undersökningsperiod och fler tidningar krävts.

Reliabilitet syftar till en studies tillförlitlighet. Detta innebär att studiens utfall inte ska vara påverkad av forskaren eller andra slumpmässiga betingelser. Samma resultat ska således kunna framkomma flera gånger med olika forskare inblandade (Bryman 2011). Om man exempelvis gör en intervjustudie ska olika forskare kunna komma med samma frågor till samma intervjuperson och få samma svar. Analysen av texterna har varit öppen för våra tolkningar. Vi som utfört studien är dessutom inga vana forskare, vilket gör det troligt att våra resultat inte kommer att vara de samma om mer vana forskare hade kommit fram till (Kvale & Brinkmann

2009). Andra forskare som undersöker samma tidsskrifter och tidsperiod kommer hitta samma data som vi, men att de kommer finna precis samma artiklar relevanta, använda precis samma teoretiska ansats och hitta exakt samma teman är inte troligt.

4.5 Tillvägagångssätt vid analys/Bearbetning av empirin

Kodning är en central del i den mesta kvalitativa forskning. Vi har utgått från Brymans (2011) "mall" när vi gjort vår kodning, med andra ord inlett kodningen med att läsa materialet utan att göra några som helst anteckningar. Detta har vi gjort för att få en större överblick över det material vi har att arbeta med. Därefter läste vi igenom artiklarna än en gång, men denna gång gjorde vi kommentarer och notiser för att se det som utmärkte sig (Bryman 2011, s. 523-525). Det vi "letade" efter i texterna var de delar där de ensamkommande barnen på något sätt beskrivs.

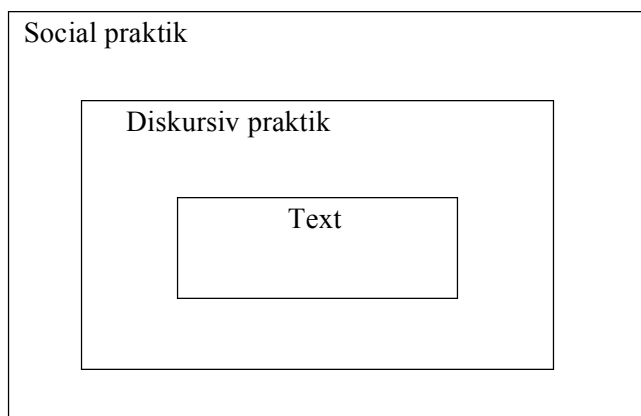
Vi båda läste allt material och hittade koder som vi sedan jämförde med varandra. De koder vi fick samlade vi sedan ihop till fyra teman. De teman vi fann har vi tolkat som olika typer av konstruktioner av ensamkommande barn, och dessa har vi sedan analyserat med hjälp Faircloughs tredimensionella modell samt tidigare forskning och det teoretiska ramverket för denna uppsats. De fyra teman vi hittade var ensamkommande barn som *misstänkliggjorda*, *ensamkommande barn som offer*, *ensamkommande barn som ambitiösa* och *ensamkommande barn som ekonomisk samhällsörda*.

4.6 Analysmetod

Som vi nämnt tidigare i uppsatsen använder vi oss av kritisk diskursanalys för att genomföra vår analys eftersom den passar vårt syfte med uppsatsen. En stor tänkare inom den kritiska diskursanalysen är Norman Fairclough, som utvecklat vad han kallar en tredimensionell modell som används vid analyser av texter och dess förhållande till den sociala verkligheten (Winther Jørgensen & Phillips 2000). Vår analys är gjord enligt metoden som beskrivs i denna modell.

Faircloughs tredimensionella modell

I Winther Jørgensen och Phillips (2000) tas Faircloughs tredimensionella modell upp som ett hjälpmedel inom diskursanalyser och forskning om kommunikation och samhälle. Modellen är uppbyggd som tre kvadrater inuti varandra och som kompletterar varandra.



(översatt från Fairclough 1989, s 25)

Den innersta kvadraten symboliserar *texten* som fokuserar till en språklig analys. Den näst innersta kvadraten står för *diskursiv praktik* och innebär produktionen och konsumtionen av texten och hur dessa påverkas av diskurser. Upphovsmannen till texten har skrivit påverkad av diskurser som hen har inom sig och dessa accepteras och reproduceras genom texten, som i sin tur skapar nya diskurser i textkonsumentens, det vill säga läsarens, tolkning. Den tredje, sista och yttersta kvadraten står för *social praktik* och får oss att förstå hur diskurser i texter lär oss hur vi tolkar omvärlden och samhället (Winther Jørgensen & Phillips 2000).

Det som Fairclough vill få fram genom sin modell är hur alla dessa tre påverkar och påverkas av varandra och arbetar man med produktionen av texten arbetar man också det med den diskursiva praktiken och vice versa. Det följer i sin tur med ut i vardagen och påverkar bilden vi får av samhället (Winther Jørgensen & Phillips 2000). Vår tolkning av modellen är att diskurser hela tiden går runt som en cirkel likväl som de tar snirkliga omvägar. De produceras och reproduceras hela tiden.

Textens dimension

Den innersta kvadraten i Faircloughs modell symboliserar texten. Den innefattar tal, skrift, bild eller en kombination av dessa. Textens egenskaper ska analyseras detaljerat för att kunna kartlägga det textuella förverkligandet av diskurserna. Fairclough har presenterat vidare redskap för att begripliggöra hur en text bör

analyseras (Winther Jørgensen & Phillips 2000). Här följer en beskrivning av verktygen *modalitet* och *transivitet*.

Vid analys av text inom diskursanalys finns ett verktyg som kallas *modalitet*. Analyser av *modalitet* fokuserar på att hitta graden av affinitet i en text. Detta innebär att kunna se hur säker en textförfattare är på sitt påstående och till vilken grad hen instämmer i sin sats. Exempel på olika typer av *modalitet* är fraserna “det är varmt”, “jag tycker det är varmt” och “är det inte lite varmt?” De fraserna visar hur författaren på olika sätt ställer sig till sitt påstående och hur öppet påståendet är för tolkning hos läsaren. Olika diskurser använder sig av olika typer av och vilken typ av *modalitet* en väljer påverkar diskursen. Massmedier skriver ofta påståenden som objektiva fakta istället för en subjektiv tolkning, exempelvis “det är..” istället för “vi anser att det är..” för att visa på auktoritet och hög grad av affinitet (Winther Jørgensen & Phillips 2000).

Vid en analys av *transivitet* ser en på hur händelser och processer förbinds med objekt och subjekt. Man vill se hur ideologiska konsekvenser blir av olika former av framställan i en fras. Här kan en författare välja att inte lämna ut agenten och få fenomen att framstå som ett naturfenomen som skett utan att någon är “skyldig” till det. Exempel på en sådan fras är “30 sjuksköterskor avskedades igår”. Textkonsumenten vet då inte vem som avskedat sjuksköterskorna och tar ifrån agenten ansvaret för det, det framkommer heller inte vilka processer eller handlingar som ledde fram till det. Vikt läggs istället vid effekterna (Winther Jørgensen & Phillips 2000).

Den diskursiva praktikens dimension

Vid analys av den diskursiva praktiken ser man på hur texterna produceras och konsumeras, exempelvis vilka led en text behöver gå igenom för att till sist publiceras eller vilka texter som den aktuella texten påverkats av (Winther Jørgensen & Phillips 2000). Här har Fairclough likt vid analys av *texten* tagit fram ett antal olika hjälpmedel för analysen. Vi använder oss av *intertextualitet* och *interdiskursivitet*.

Att analysera *intertextualiteten* i våra artiklar innebär att se vilka texter som kommit före texten man har framför sig och hur samma grundinformation reproduceras i diskursiv och social praktik. Grundföreställningen är att en text aldrig är helt ny, utan att andra texter har föregått den. I Winther Jørgensen &

Phillips (2000) tar exemplet på en intertextuell kedja upp. Vid tillgång till en hel intertextuell kedja på exempelvis en tidningsredaktion kan en se vilka stadier en text behöver gå igenom innan den slutligen publiceras. Man kan även använda intertextualitet för att se vilken forskning eller vilka andra texter som journalisten använder sig av för att underbygga sin egen text (Winther Jørgensen & Phillips 2000).

Interdiskursivitet har samma grund som intertextualitet, men istället för att intressera sig för vilka andra texter som den undersökta texten bygger på görs en analys av vilka diskurser som ligger i botten för de diskurser som reproduceras och produceras i texten (Winther Jørgensen & Phillips 2000).

Den sociala praktikens dimension

Efter att ha analyserat texten som *text* och som *diskursiv praktik* är det dags för den *sociala praktiken*, den yttersta kvadraten i modellen, att komma in i bilden. Här ska man göra en analys av hur de två förstnämnda påverkar samhället i stort (Winther Jørgensen & Phillips 2000). Det gör man genom att först se vilken *diskursordning* den diskursiva praktiken är en del av. Med *diskursordning* menas summan av de diskurser som används inom en social domän. Det är en form av system som bygger på den existerande diskursen och termerna. Diskursordningen både formar och formas av specifika fall av språkbruk (Winther Jørgensen & Phillips 2000).

Efter att ha kartlagt diskursordningen ska man sedan kartlägga de sociala och kulturella relationer som ligger till grund för skapandet av ramarna i diskursordningen. Här kan man exempelvis analysera hur ekonomi och institutionella betingelser påverkar den diskursiva praktiken. Här kan vi inte längre använda oss av Faircloughs modell som en teori, utan måste använda oss av andra relevanta teorier (Winther Jørgensen & Phillips 2000).

Den kritiska diskursanalysen har som främsta mål att kartlägga, synliggöra och förändra diskurser i samhället. Det är först vid analys av den sociala praktiken i samband med den diskursiva praktiken och texten som detta blir möjligt och man kan närma sig någon form av lösning eller svar i sin undersökning. Man kan se om och till vilken grad den diskursiva praktiken reproducerar diskursordningen eller om den motsätter sig diskursordningen och bidrar till social förändring. Man kan då även se på ideologiska, politiska och sociala konsekvenser och om

maktpositioner i samhället döljs eller upprätthålls genom texterna (Winther Jørgensen & Phillips 2000:90).

4.7 Forskningsetiska överväganden

Vetenskapsrådet (2002) har publicerat texten *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning* som handlar om hur en bör förhålla sig etiskt vid undersökningar. De har tagit fram fyra huvudkrav som en alltid ska förhålla sig till. Dessa är som följer. *Informationskravet* syftar till att man alltid måste informera sina undersökningspersoner om forskningens syfte, hur den ska genomföras och eventuella risker med att delta. *Samtyckeskravet* där undersökningspersonerna mot bakgrund i informationen får avgöra om de vill delta i studien eller inte. *Konfidentialitetskravet* innebär att undersökningspersonerna blir lovade att inga obehöriga ska kunna ta del av information som framkommit om dem. Slutligen *nyttjandekravet* som innebär att uppgifterna som inhämtas av forskaren inte får användas i något annat syfte än i undersökningen.

Vår uppsats bygger på tidningsartiklar som redan är publicerade för alla som vill läsa. Upphovsmännen till de enskilda artiklarna går att hitta genom källförteckningen men vi har ingen avsikt att syna, ifrågasätta eller analysera någon personligen. Vi har inte informerat de undersökta tidningarna eller författarna om att vi genomför vår undersökning och de har inte heller fått lämna något samtycke eftersom det inte känns relevant då artiklarna redan är publicerade med avsikt att människor ska läsa dem. Vetenskapsrådets (2002) riktlinjer finns till för minska skaderiskerna och skydda enskilda individer, och vi ser en låg risk att någon tar skada av vår undersökning, men vi kan inte garantera att det inte finns någon risk alls. Vi har så gott vi kan försökt hålla oss neutrala till det underlag vi har samlat in, oavsett vad författarens åsikt är, detta för att inte kränka någons integritet.

Enligt upphovsrättslagen (SFS 1960:729) 22§ om citaträtt får man citera ur offentliggjorda verk i överensstämmelse med god sed och i den omfattning som motiveras av ändamålet. Vi kommer endast att återge korta citat i vår uppsats och ursprungskällan kommer att framkomma, vi anser oss därmed lyda under denna lag.

5. Resultat och analys

I detta avsnitt redogör vi för det resultat vi har kommit fram till under analysens gång.

En diskursanalys finns till för att analysera mönster som diskurser för med sig (Börjesson & Palmblad 2007). Vi har gjort en kritisk diskursanalys, vilket är en gren ur diskursanalysen utvecklad Norman Fairclough. Vi har analyserat materialet utifrån Faircloughs tredimensionella modell, med andra ord utifrån textdimensionen, den diskursiva praxisdimensionen och den sociala praxisdimensionen (Winther Jørgensen & Phillips 2000). Utifrån dessa tre delar har vi besvarat våra frågeställningar.

Vår första frågeställning, hur de undersökta tidningarna framställer ensamkommande barn, behandlas under avsnitt "textdimensionen". Där kommer vi presentera de framställningar/konstruktioner vi har funnit i de behandlade artiklarna. För att få svar på vår andra fråga, vilka diskurser vi finner i de undersökta dags- och kvällstidningarna, använde vi oss av den diskursiva praxisdimensionen. I den sociala praxisdimensionen, det tredje avsnittet, kommer vi synliggöra de maktstrukturer vi funnit. Vid analys av vårt datamaterial fick vi fram flertalet olika teman som vi sedan bakade ihop och reducerade till fyra diskurser.

Textdimensionen

Ensamkommande barn som misstänkliggjorda

I vår empiri har vi stött på många artiklar där ensamkommande på något sätt har blivit konstruerade och framställda som misstänkta gärningsmän. De konstrueras som personer som inte går att lita på och som ljuger. Ålderssuppskrivningar och medicinska åldersbedömningar tar mycket plats i empirin eftersom det är väldigt omdiskuterat. Åldersbedömningar är något som de svenska myndigheterna anser sig behöva genomföra i stor skala eftersom det finns en förutfattad mening om att ensamkommande barn ofta ljuger om sin ålder och i själva verket är äldre än vad de har uppgett. Det finns också exempel på hur ensamkommande barn misstänks överdriva sin utsaga om skyddsbehov och situation i hemlandet. Det syns också i vår empiri hur ensamkommande barn blir misstänkta av civilsamhället för att utföra olika typer av kriminella gärningar.

Vi har sett att det finns två stora typer av konstruktioner om ensamkommande barn som misstänkliggjorda. Den ena i förhållande till Migrationsverket och den andra i förhållande till det övriga samhället. Detta är också den uppdelning som vi valt att följa i denna första del av vår analys. I följande avsnitt presenterar vi citat från tidningsartiklar samt en analys av hur de bidrar till konstruktionerna av ensamkommande barn som misstänkliggjorda.

De (*migrationsverket, vår anm.*) ställde frågor som om jag var misstänkt för något. Visst finns det de som inte har gjort bra saker som kommer till Sverige, som borde misstänkas. Men jag förstår inte varför de tror att vi alla är lika?

(Dagens Nyheter 2017-06-13)

När Ismat kommer till Sverige hösten 2015 skrivs han in som 16 år gammal. Men ett år senare skriver Migrationsverket upp hans ålder med två år. Trots att en socialsekreterare och en HVB-hemsföreståndare intygar att de inte har några misstankar om att han skulle vara myndig.

(Aftonbladet 2017-04-06)

För att analysera texten har vi använt oss av Faircloughs tredimensionella modell, där vi har använt oss av begreppetsverktyget *modalitet* för att se hur textförfattaren håller med om det hen har satt i text. Graden av sanning kallas för affinitet. I en analys med hjälp av *modalitet* i det andra citatet ges läsaren ingen direkt chans till tolkning, vilket tolkas till att författaren är säker på sin sak. Det är med andra ord hög affinitet (Winther Jørgensen & Phillips 2000). Det hänvisar till att även textförfattaren formulerar sig att den ensamkommande blir misstänkliggjord av Migrationsverket, trots att det finns motbevis. Det finns tecken på att författaren håller med i detta. Det är påståenden som presenteras som sanning. Det framställs som att Migrationsverket har från "ingenstans" skrivit om ungdomens ålder och som att de inte tror på ungdomen.

Ett annat begreppsverktyg från Faircloughs tredimensionella modell vi har använt oss av är *transivitet*, vilket syftar till hur man framställer händelse eller ett fenomen som ett naturfenomen eller som något som har någon att skylla på. I båda dessa citat är agenten framställd, vilket i dessa fall är Migrationsverket. I

citaten framställs det dessutom som att de ensamkommande barnen är en grupp som inte går att lita på.

Butiksanställda har vittnat om trakasserier och att de inte vågar gå ensamma genom Nordstan på väg hem. Polisen har talat om att en del av de ungdomar (*bl.a. ensamkommande, vår anm.*) som uppehåller sig i köpcentret är ovanligt svåra att handskas med, att det bland annat varit många fall av stölder.

(Göteborgs-Posten 2017-02-21).

Vi har stora problem med unga män från Marocko som begår brott i Nordstans köpcentrum och andra delar av centrala Göteborg.

(Dagens Nyheter 2017-02-09)

Det är inte bara i förhållande till asylprocess och Migrationsverket som konstruktionen av ensamkommande som misstänkliggjorda är aktuell. I ovanstående ser vi citat som påstår att de ensamkommande ungdomar som uppehåller sig i Nordstan (köpcenter i Göteborg) är benägna att begå stöld. Även i detta citat ser vi att *modalitet* är relevant och textförfattaren att det hen skrivit beskrivs som information som är sanning. I koppling till *transivitet* tolkar vi det som att det är de ensamkommande som håller sig i Nordstan som är problemet, att det är de som är svåra att hantera. Det är inget i citatet som påpekar att det finns någon problematik med att de hamnat i Nordstan från första början. Bredström (2003) skriver i sin forskning att personer som är utlandsfödda konstrueras på ett visst sätt i media, att det faktum att de är från en annan kultur är det som gör dem till ett samhällsligt problem. Svenskar framställs som det normala och de från en annan kultur det onormala och avvikande. Trots att Bredströms forskning gjordes i början av 2000-talet, har vi fått fram liknande resultat i vår undersökning. Ensamkommande framställs som misstänkta och personer som inte att gå att lita på. Vi vill påstå det finns risk att ensamkommande som grupp kan komma stämplas som personer som begår brott och är opålitliga. Det är när en grupp etiketteras eller blir tillskriven en egenskap av samhället som de blir stämplade (Jacobsson, Thelander & Wästerfors 2010).

Frågan är om någon annan grupp som kommit till Sverige blivit utsatt för en så massiv kampanj av smutskastning och misstänktliggörande. Rensat från invektiv

kan mobbens kritik sammanfattas i två punkter: de ensamkommande ljuger om sin ålder och det kostar för mycket att ta emot dem.

(Göteborgs-Posten 2017-02-23)

I ovanstående citat beskrivs ensamkommande som en grupp som blivit misstänkliggjorda. Ensamkommande barn och ungdomar är en grupp som kan liknas med De Andra. Det svenska samhället, som enligt ovanstående citat, förlorar pengar på att hjälpa de ensamkommande, kan kallas Vi. Det är oftast minoriteter som framställs som De Andra, och det är inget undantag i detta fall, och det finns alltid en makthierarki när man benämner en annan grupp som annorlunda än den andra (Wikström 2009).

Brune (2006) skriver att desto mer tidningar och annan media som skriver ihop en kategori med diverse tillskrivningar och egenskaper, finns risken att det bildar en negativ klang, att de blir stämplade på ett visst sätt, som sedan kan leda till stigmatisering och diskriminering. Khosravini (2009) har undersökt olika tidningar i Storbritannien att fördomar reproduceras i tidningar hela tiden, om än på olika sätt. Även fast en tidning formulerar sig på ett sätt som inte är lika negativt laddat så fortsätter den att producera samma fördomar. Det krävs mer än att bara ändra ett ord, för om man använder ett "nytt" ord i samma negativa klang så kommer det ordet bli en ny bärare av negativa egenskaper.

Ensamkommande barn som en ekonomisk samhällsörda

En annan diskurs vi fann i genomgång av datamaterialet var konstruerandet av ensamkommande barn som en samhällsörda, främst ur en ekonomisk synpunkt. Artiklar handlar exempelvis om levnadskostnader hos de ensamkommande barnen innefattande boende, skola, mat och övriga förnödenheter, samt kostnader för åldersbedömningar och handläggning. I artiklarna framgår det oftast hur stor summa det gäller om det handlar om samhällets omkostnader för ensamkommande barn, exempelvis står det på upprepade ställen att kostnaden för medicinska åldersbedömningar under 2017 beräknas uppgå till 65 miljoner kronor. Sådana beskrivningar med stora summor har vi funnit leder till en konstruktion av ensamkommande barn som en ekonomisk örda för samhället.

Någon måste ändå betala för ungdomarna som är här, säger Ulf Kamne. Om de blir dåligt behandlade kostar det i både mänskligt lidande och blir dyrare ekonomiskt.

(Göteborgs-Posten 2017-02-23)

En åldersbedömning kostar 4500 kronor och slutnotan i år väntas uppgå till 65 miljoner.

(Dagens Nyheter 2017-06-15)

Tre rättsläkare jobbar både dag och kväll för att beta av alla ärenden.

(Dagens Nyheter 2017-06-13)

Det första av de ovanstående citaten är något som en intervjuperson har sagt och som artikelförfattaren sedan har valt att citera i sin artikel. Det gör det svårt att analysera *modaliteten* och *affiniteten*, graden av sanning, i påståendet eftersom författaren inte själv har uttryckt det. Enligt oss visar ändå det faktum att citatet finns med i den aktuella artikeln på att upphovsmannen anser det ha ett värde för det hen vill få fram med sin artikel. De följande två citaten handlar medicinska åldersbedömningar och är artikelförfattarens ord och skrivs som rena fakta vilket innebär en hög grad av affinitet, en läsare ser det direkt som sanningen. Det är delvis utskrivet rena omkostnader där siffrorna ger en tyngd till påståendet, som läsare ser man bara hur dyrt det är för samhället. Delvis är omkostnaderna underförstådda i citatet om rättsläkarnas arbetsbörda, då man som läsare förstår att deras löner och driftkostnader vid undersökningar betalas av skattepengar.

Vid en analys av *transiviteten*, beskrivning av vad som bär ansvar, i citaten skriver författaren inte rent ut vem som är ansvarig för omkostnaderna. Detta gör det öppet för läsarens egen tolkning och val av hur man ska förstå det. Å ena sidan kan man förstå att antalet ensamkommande barn sätter gränserna för hur många som ska ålderbedömas och det kan då framstå som att barnen är anledningen till att det blir så dyrt för samhället. Å andra sidan kan man se det som att det är Sveriges lagar och myndigheter som är ansvariga för de höga omkostnaderna, då det är de som bestämt att åldersuppskrivningar ska ske över huvud taget. Man skulle också kunna se det som att regeringen som bestämmer i vilken utsträckning Sverige ska ta emot flyktingar är orsaken till summan av pengar som läggs ut på åldersuppskrivningar. En sak står dock klar vid genomgång av de aktuella tidningsartiklarna - hade inte de ensamkommande ungdomarna varit i Sverige så hade inte så mycket av stadsbudgeten gått till saker som rör dem.

I Danitza Kamenova (2014) artikel *Media and Othering: How media discourse on migrants reflects and affects society's tolerance* skriver författaren om hur stor makt media har över synen på migranter och att konstruktionerna som skapas där bidrar till att en del personer ser migranter, De andra, som ett hot mot "Vårt" lands samhällssystem. Citaten ovan är exempel på hur ensamkommande barn konstrueras till en grupp som kostar pengar, "De andra" får del av "Våra" pengar, vilket vid en applicering av Kamenovas (2014) artikel kan ses av vissa som de ensamkommande barnen som ett hot mot det svenska samhällssystemet.

Ensamkommande barn som offer

Vid analys av empirin kom vi fram till en konstruktion av ensamkommande som offer lidande av psykisk ohälsa och suicidala tankar. Det skrivs mycket i vår empiri om hur jobbigt det är för barnen att leva i ovisshet i en långdragen asylprocess, och om de som fått ett avslag eller ett utvisningsbeslut och inom kort kommer att behöva lämna Sverige. Många svenskar, sakkunniga, kända personer och privatpersoner, har talat om sitt missnöje över att barnen ska behöva må på det viset, och att de ensamkommande barnen har trauman bakom sig som gör att deras psykiska hälsa inte har några bra förutsättningar. Dessa beskrivningar är för en god sak och syftar till att öka allmänhetens förståelse, men bidrar likväl till konstruktionen av ensamkommande barn i en offerroll.

Det finns även tendenser i artiklarna till att de ensamkommande barnens rättigheter inte ses till på samma sätt som för svenskfödda barn. I barnkonventionen (UNICEF 2009) uppges barnets rättigheter och alla länder, inklusive Sverige, som skrivit på konventionen är skyldiga att följa dessa. I konventionen framhålls bland annat vikten av att alla barn, oavsett ursprung, ska behandlas lika. Denna beskrivning bidrar även denna till en beskrivning av ensamkommande barn i offertermer, men liksom vid synliggörandet av psykisk ohälsa har det främst en välgörande mening för barnen trots att konstruktionen blir att barnen ses som offer.

Närmar sig /.../ hans 18-årsdag snabbt /.../ Då försvinner även rätten till annat än akutsjukvård och hans gode man. Då blir det också betydligt svårare att få uppehållstillstånd.

(Dagens Nyheter 2017-06-13).

Ensamkommande barn saknar dessutom den dagliga omsorgen och omhändertagandet som barn som bor med sin familj i bästa fall får. Vem tar ansvaret för att tillgodose dessa barns rättigheter?

(Göteborgs-Posten 2017-02-18)

I de två ovanstående citaten görs ensamkommande barn till offer för det svenska rättssystemet och visar på hur deras rättigheter kränks till följd av 18-årsdag eller åldersuppskrivning. Här beskrivs tydligt de ensamkommande barnens maktmässiga underläge gentemot de svenska myndigheterna. Som nämnt i teoriavsnittet måste inte en stämplingsprocess ske i en negativ bemärkelse, utan kan även vara till för att hjälpa utsatta personer. Vi anser att det är det som händer här. I ovanstående citat och i flera andra som vi tagit del av i genomgång av vår empiri beskrivs hur ensamkommande ungdomar som blir myndiga förlorar all sin trygghet, med underliggande påstående om att det inte är humant och att de ensamkommande barnen inte har samma rättigheter som Våra barn.

Man kan också tolka in en underliggande ton av att ensamkommande 18-åringar inte klarar av myndighetskontakter och ekonomi, sådant som gode män har som uppdrag att ta hand om, i samma utsträckning som en svenskfödd 18-åring gör. Det bidrar till ett skapande av ensamkommande barn som De Andra och till en negativ stämpling av gruppen.

I båda citaten är det en låg grad av *transivitet*, men en stark *modalitet*, det vill säga en hög grad av *affilitet*. Det innebär exempelvis att författaren är säker på sitt påstående, men det framgår inte riktigt vad händelsen beror på. Det skulle kunna vara så att 18-årsdagen i sig självt gör det svårt att få uppehållstillstånd, att något i personligheten förändras, men med en förförståelse av hur diskussionerna går och hur myndigheter och lagar påverkar rätten till uppehållstillstånd förstår man att det är systemets förhållande till 18-årsdagen som spelar roll.

Vidare beskrivs de ensamkommande barnen i tidningsartiklarna ofta i termer angående psykisk ohälsa och självmordstankar.

Den senaste tiden har det kommit rapporter om ensamkommande barn med medborgarskap i Afghanistan och som efter ett beslut att skickas dit - eller av rädsla inför ett sådant beslut - har tagit sitt liv.

(Dagens Nyheter 2017-03-17)

Vi ser dagligen en dramatisk ökning av sömnproblem,
koncentrationssvårigheter, separationsångest, panikångestattacker,
självskadebeteende, uppgivenhetsyndrom och suicidförsök.
(Aftonbladet 2017-06-14)

Nu funderar jag bara på hur jag ska dö. Jag vill dö i Sverige, för när jag dör i
Afghanistan vet ingen vart min kropp tar vägen.
(Aftonbladet 2017-02-13)

Citaten som läses ovan är bara exempel från en betydligt större samling av artiklar om psykisk ohälsa och suicidtankar som vi hittat vid genomgående av vårt material. Det stämmer bra med vad Lundberg & Dahlqvist (2012) skrivit i sin artikel *Unaccompanied Children Seeking Asylum in Sweden: Living Conditions from a Child-centred Perspective*, som vi beskrivit under tidigare forskning, där slutsatsen är att barn som flytt till hög grad lider av psykisk ohälsa. De båda citaten ovan visar på en hög grad av *modalitet*, författarna vill förmedla en hög grad av sanning. Vår analys av citaten angående psykisk ohälsa och suicid är att De Andra, de ensamkommande barnen stämplas och konstrueras som patologiserande. Utformningen av citaten ger också bilden av att den psykiska ohälsan gäller de flesta och inte bara ett fåtal av barnen.

Psykisk ohälsa är, enligt vår tolkning av Goffman (2011), ett exempel på egenskap som kan leda till stigmatisering. Då artiklarna ofta är av hög *modalitet* och skrivna på ett sätt som framställer ensamkommande barn och ungdomar som De Andra, bidrar det till att reproducera bilden av ensamkommande som en homogen stigmatiserad grupp där alla är lika och alla lider av psykisk ohälsa.

Om de här barnen inte klarar skolan väntar ett livslångt utanförskap.
(Dagens Nyheter 2017-02-17)

Många av de barn och ungdomar som invandrat kommer att få en tuff start i Sverige.
Därmed är risken också stor att de kommer få en tuff fortsättning.
(Dagens Nyheter 2017-05-29)

Ovanstående citat speglar hur ensamkommande barn konstrueras till att behöva anstränga sig för att passa in och få ett bra liv i det svenska samhället. Dessa citat visar även de på hög affilitet eftersom det är påståenden som man som läsare inte ser någon anledning till att ifrågasätta. Det första citatet ger ett tydligt exempel på en konstruktion av Vi och De Andra då det ger intrycket av att de ensamkommande barnens enda chans till att lyckas i livet är att skaffa sig en ordentlig utbildning. Det till motsats till Våra svenskfödda barn som förvisso också bör klara av skolan, men som kan antas ha ett skyddsnät i Sverige. Konstruktionen av ensamkommande som sårbara och maktlösa blir tydlig.

Relevant för de tre teman som vi tagit upp i denna del är resultatet av Hertz & Lalander (2017) artikel *Being alone or becoming lonely? The complexity of portraying "unaccompanied children" as being alone in Sweden*, där författarna har intervjuat flertalet unga migranter angående på vilka sätt ensamhet tar sig i form i deras liv i Sverige. Intervjupersonerna vill enligt artikeln inte bli beskrivna i offertermer, eftersom detta gör att de blir stigmatiserade och kategoriserade. De upplever att de aldrig riktigt kan få bli likställda med de svenskfödda ungdomarna. Här kommer medias språkliga makt in då de beskriver de ensamkommande barnen i termer som inte är godkända av ungdomen själv. Media har makten att bestämma hur de ensamkommande barnen framställs och hur allmänheten ska se på dem. Man kan fundera över de etiska aspekterna i det.

Ensamkommande barn som ambitiösa

I flertalet av de behandlade artiklarna beskrivs ensamkommande barn och ungdomar som ambitiösa och duktiga. Vi har valt att kalla det här temat *ensamkommande barn som ambitiösa*, just för att *ambitiös* är ett vanligt framträdande ord i våra analyserade artiklar. Barnen beskrivs ofta som duktiga i skolan och med en vilja att få ett bra liv, utbilda sig vidare och skaffa ett bra jobb som kan bidra till samhället. Dagens debatt handlar mycket om psykisk ohälsa hos ensamkommande barn, vilket vi berör i temat *ensamkommande barn som offer*, men vi har märkt av en tendens där när barnen beskrivs på det viset så följer ofta en beskrivning av dem i teman som *ambitiösa* direkt efter. Det är vanligt förekommande med en beskrivning av att trots att de ofta mår psykiskt dåligt så visar de ändå en kämpaglöd och en lust att lära.

De (*ensamkommande, vår ann*) är ambitiösa och törstande efter kunskap. Det är inte säkert i Afghanistan och många har ingenstans att återvända till. Vi måste ge dem amnesti, säger hon.

(Göteborgs-Posten 2017-04-10)

Alla pratar svenska. De skriver flytande svenska och är otroligt ambitiösa. De har kommit in i föreningslivet, det går bra i skolan, de har alla förutsättningar att bli en resurs i samhället. Det är väldigt få som har några kriminella tendenser, tvärtom. De är mönsterelever.

(Göteborgs-Posten 2017-03-29)

Jag tror folk skulle bli förvånade över hur ambitiösa de här ungdomarna är. Många pratar redan väldigt bra svenska och pluggar hårt. Får de bara chansen kommer de flesta att lyckas bra, säger han.

(Aftonbladet 2017-03-12)

I ovanstående citat är det sakkunniga som på olika sätt arbetar med gruppen ensamkommande barn, som fått uttala sig. Utifrån en analys av *modalitet* ger sådana uttalanden tyngd och en sanningsenlighet åt påståendena. Det framgår inte av citaten vad eller vem som är anledningen till att de ensamkommande barnen är så ambitiösa som de är. Det kan liknas vid vad Winther Jørgensen & Phillips (2000) skriver kopplat till *transivitet*, om att fenomenet nästan framstår som ett naturfenomen och att ensamkommande barn i sig själva automatiskt är arbetsamma och flitiga. Man kan också tolka en antydning om att Vi måste bekräfta att De Andra faktiskt är duktiga, vilket visar på den maktstruktur som existerar i Vårt förhållande mot utsatta grupper.

Det vi har fått fram om konstruktionen av ensamkommande barn som drivna och ambitiösa bekräftas av Celikaksoy och Wadensjö (2016) som i sin artikel redovisar forskning om hur sysselsatta ensamkommande barn är i jämförelse med barn som invandrat med sina familjer. De konstaterar att barn som kommit till Sverige utan föräldrar eller annan målsman, har etablerat sig bättre i det svenska samhället, till skillnad från de som kommit tillsammans med föräldrar. Enligt deras undersökning är det bevisat att ensamkommande barn har förutsättningar till att bli en resurs för samhället, vilket också stämmer överens med det vi har sett i vårt undersökta material. Celikaksoy och Wadensjös (2016) undersökning

bekräftar att ensamkommande barn är duktiga, vill göra rätt för sig och törstar efter kunskap.

Ensamkommande konstrueras i många artiklar som en homogen grupp, det vill säga en grupp där alla är likadana, och i detta fall ofta ambitiösa och vill visa vad de går för. De konstrueras i artiklarna som ett Dem som Vi talar om.

Något vi sett är att konstruktionen om att de är ambitiösa nämns i artiklar där det också finns en oro kring att de ensamkommande barn ska bli utvisade.

Tanken att den som studerar flitigt och sedan lyckas få ett jobb ska belönas med rätten att bo i Sverige är definitivt tilltalande. Det är bra för både samhället och den som får stanna.

(Dagens Nyheter 2017-05-04).

Å andra sidan har det visat sig att ensamkommande - till skillnad från många andra - snabbt etablerar sig i det svenska samhället. De utvärderingar som gjorts, av bland annat Göteborgs stad, visar att de som regel klarar skolan bra och folk som jobbar med dem vittnar om att de har ett driv som få andra i samma ålder uppvisar.

(Göteborgs-Posten 2017-02-23)

Ovanstående citat beskriver vidare hur ensamkommande barn ses som företagsamma, där det ena har stöttning i en kommuns kartläggning för tyngdens skull. Citaten visar på att det kan finnas en koppling mellan att vara flitig och ambitiös och att tro att om man är det så får man stanna i Sverige. Det visar också det ovanstående citatet på. Att man som ensamkommande måste bevisa att man har rätt att stanna, att få uppehållstånd och bli en del av Sverige och av Vi:et, då måste man vara en resurs för landet. Normen i Väst är att Vi är hierarkiskt överlägsna De andra”, vilket kan innebära att du som en Andre behöver rätta sig i ledet. En grupp som anses vara De Andra är oftast en minoritet till skillnad från Vi som är en majoritet, som här: ensamkommande mot Sverige. Det blir med andra ord Vi som överlägsna som också sätter agendan för hur De Andra representeras och vilka egenskaper som tillskrivs (Wikström 2009).

Att media, och i detta fall dags- och kvällstidningar, konstruerar ensamkommande som en grupp som ambitiösa och en resurs för samhället kan säkert gynna de ensamkommande barn och ungdomarnas egen tillvaro, och om

inte annat göra så att Vi ser att de gör någon nytta för samhället. Vi anser därför att man kan tänka detta som positiv stämpling, att genom att stämpla någon som ensamkommande med positiva egenskaper kan det gynna de som tillhör gruppen då bilden av dem blir mer positiv (Jacobsson, Thelander & Wästerfors 2010).

Diskursiv praktik

I föregående avsnitt presenterade vi konstruktioner av ensamkommande som vi funnit i artiklarna. Konstruktionerna ensamkommande som misstänkliggjorda, ambitiösa, offer och ekonomisk börda är delar av den rådande diskursen kring ensamkommande och migranter över lag.

Alla dessa konstruktioner är sådant som också ofta framkommer i den tidigare forskning som vi valt att ta upp i uppsatsen, konstruktionen av ensamkommande som en resurs skiljer sig dock lite från de andra konstruktionerna i vår tidigare forskning. Den finns, men är inte lika vanligt framträdande som konstruktioner av ensamkommande barn som olika former av problem. Vårt resultat stämmer överens med det som Stretmo (2014) har kommit fram till. I hennes avhandling framkommer att många attityder till ensamkommande barn har en negativ ton typisk för en konstruktion av De Andra, men de blir också hyllade som smarta och initiativtagande.

I diskursen kring de ensamkommande är det inte ofta de framställs som något positivt, utan allt som ofta som något som för med sig problem och en börda för samhället. Detta gör att de tidningsartiklar som vi har analyserat bidrar till den diskursordning som redan råder (Winther Jørgensen & Phillips 2000). Diskurserna bekräftas och reproduceras på ett sätt som passar kontexten. Detta visar på låg *interdiskursivitet*, graden av förändring inom diskursen är låg och att den rådande diskursen reproduceras (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s.86). De enskilda texterna som har producerats av en tidning behöver dock inte ses som något negativt för gruppen ensamkommande. Det är när det är ett dagligt inslag i medierna som läggs ihop till ett pussel av negativa bitar som bidrar till diskursen om ensamkommande (Brune 2006). För att det skulle kunna ske en förändring i diskursordningen hade skribenter behövt använda diskurserna på nya sätt och vara mer interdiskursiva. Det har de generellt inte gjort i den tidigare forskning vi läst eller i de tidningsartiklar vi har byggt vår analys på. En tendens till att eventuellt förespråka en diskursförändring är när de ensamkommande konstrueras som

ambitiösa, men samtidigt används det på ett sätt som är del av den rådande diskursen, där ensamkommande barn framställs som något negativt. När de ensamkommande barnen konstrueras som ambitiösa är det ofta i förhållande till ett *trots allt*, vilket vi anser är ett påstående som bekräftar de rådande diskurserna där de är konstruerade som De Andra och fortfarande är reducerade till en homogen grupp där *alla* är ambitiösa.

De ensamkommande barnen som artiklarna handlar om har inte kommit så mycket till tals i artiklarna, de som talat är främst sakkunniga och artikelförfattaren själv. Enligt Brune (2006) gör detta att de ensamkommande barnen inte har möjlighet att själva vara med och påverka och förändra diskursen, vilket leder till kränkning och objektivering av dem. I några av de tidigare forskningsartiklar som vi tagit upp har ensamkommande barn blivit hörda gällande vad de tycker om konstruktionen andra ensamkommande barn i media. Hertz & Lalander (2017) skriver att de barn som de pratat med har uttryckt att blir man en gång stämplad som ett ensamkommande barn, med alla negativa värderingar som medföljer, så har man aldrig någon chans att bli av med det. Att ett ensamkommande barn berättar att de anser ensamkommande barn som grupp porträtteras negativt i media och att de får leva resten av livet med att vara tillskrivna dessa negativa egenskaper visar på att deras upplevelse inte lyssnas till när en journalist ska skriva en artikel. Detta bekräftas också av Sibers & HJ Dennissen (2015) som har forskat om hur migranter upplever att personer med deras religion och ursprung gestaltas i media i Nederländerna. I artikeln beskrivs hur migranterna upplever att alla med samma bakgrund konstrueras till en homogen grupp som tillskrivs negativa egenskaper. De upplever också att detta är något som de i stor utsträckning märker av när de rör sig i sociala sammanhang.

I artiklarna presenterar skribenterna ofta källor till de påståenden de kommer med, såsom forskning, sakkunniga och så vidare. Detta är ett exempel på hur *intertextualitet* kommer till uttryck i vår empiri. Att underbygga sina texter på det viset gör dem mer trovärdiga för läsaren och bidrar vidare till att diskurserna fortplantar sig och lever vidare (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s 86).

Social praktik

Genom vår analys av texten och av den diskursiva praktiken har vi kommit fram till att vår tidigare forskning samt de tidningsartiklar vi behandlat bidrar till den

rådande diskurser och diskursordning. Denna diskursordning består mestadels i att ensamkommande beskrivs i negativa termer, som stämpling av gruppen som en problematisk grupp som kräver problemlösning från samhällets sida, men att diskursordningen också har positiva inslag. Vår analys av texten visar också på hur sociala konstruktioner likt diskurser är påverkade av den media debatten.

Konstruktioner av ensamkommande barn som De Andra och reducering av barnen till en homogen grupp är tydlig i den rådande diskursordningen och däri syns hur mycket makt Vi har jämfört med De Andra. Hur media framställer dessa barn och reproducerar denna diskursordning kan också antas påverka hela svenska befolkningen, då texter just har en sådan befogenhet att påverka våra åsikter och konstruera verkligheten (Payne 2015). Enligt ett socialkonstruktionistiskt tankesätt skapas sociala konstruktioner som kan tolkas som sanningar. Den rådande diskursen kring ensamkommande barn har främst negativa inslag och för att koppla till det socialkonstruktionistiska tankesättet är det möjligt att eftersom diskursen är negativ kommer detta också konstrueras till sanningen för samhället (Burr 1995). Vi vågar påstå att den diskursordningen som är rådande också har inslag av rasism, då den försöker hitta skillnader mellan olika grupper, och just gör denna skillnaden av Vi och Dem utifrån etniska skillnader (Groglopo 2015). Enligt Foucault är makt och hierarkier något som är ständigt närvarande och nödvändigt för att ett samhälle ska fortsätta fungera. I olika kontexter och diskursordningen skiftar grupperns maktordning, men faktum kvarstår att på grund av sitt ursprung ses som underlägsna den vita normen, om inte diskursordningen förändras (Börjesson & Rehn 2009).

De delar av diskursordningen som har en positiv klang är vid en närmare analys intressant eftersom vi vill påstå att även denna är del av den existerande maktordningen av dikotomier och binära oppositioner, motsatspar där den ena är maktmässigt överordnad den andra (Mattsson 2015). I de artiklar som vi byggt vår analys på är det i stort sett alltid personer av svensk norm som uttalar sig om de ensamkommande barnen, vilket ger ett uttryck för att Vi måste ta striden för De Andra och bekräfta att de är villiga att sköta skolan, arbeta och göra rätt för sig, och det är vad Vi säger som är någonting värt. I den sociala praktiken betyder detta att det är Vi som har makten över om och när De Andra kommer bli lika mycket värda som Vi. Vidare gör vi tolkningen att de ensamkommande barnen är

rent av tvungna att vara arbetsvilliga och göra rätt för sig, för att bli erkända i sitt nya hemland.

En diskursordning uppkommer inte bara från ingenstans utan kan enligt Brune (2006), vara påverkat av ett lands politiska diskurs. En tidning skriver och producerar texter utifrån den politiska agenda som existerar och tar sig friheter att definiera grupper som inte har makt att definiera sig själva. Detta gör de för att tidningar behöver två motpoler för att kunna skriva om nyheter och konflikter.

En tanke till är att det faktum är att de ensamkommande är barn och ungdomar innebär att Vi i större utsträckning kan känna sympati då de inte utgör något "hot" på arbetsmarknaden.

Slutsatser

Genom analys av texten har vi besvarat vår första fråga, vilken var hur ensamkommande barn och ungdomar konstrueras i Göteborgs-Posten, Aftonbladet och Dagens Nyheter. Vi identifierade fyra olika konstruktioner: ensamkommande som offer, ambitiösa, ekonomisk samhällsörda och som misstänkliggjorda. Konstruktionen ensamkommande som offer framställs genom att de i tidningarna beskrivs som människor som är drabbade av psykisk ohälsa, de har fått sina rättigheter kränkta och att de helt enkelt det svårare än övriga invånare i Sverige. Att ensamkommande framställs som ambitiösa ser vi genom att de i tidningarna beskrivs som just ambitiösa, duktiga och ivriga att lära sig. De framställs som ekonomisk samhällsörda genom att journalister skriver att det kostar mycket pengar att ta hand om ensamkommande migranter och att det just nu utförs medicinska ålderbedömningar som också kostar pengar. Framställda som misstänkliggjorda blir de genom att bli stämplade som personer som inte går att lita på, att de blir misstänkta att ljuga om sin ålder och hur deras situation i hemlandet är.

Vår andra fråga, vilka diskurser vi har funnit i vårt empiriska material, har vi svarat på genom en analys av den diskursiva praktiken. Vi har funnit att de konstruktioner om ensamkommande vi presenterade här ovan, också är diskursen som vi tolkar är en del av den rådande diskursordningen gällande ensamkommande barn och ungdomar. Genom att vi har jämfört vårt resultat med tidigare forskning kan vi också få det bekräftat att det vi har kommit fram till är inget unikt, utan det bekräftar bara det som andra har kommit fram till.

I en analys av den sociala praktiken, har vi besvarat vår tredje fråga angående de rådande maktordningarna inom diskursordningarna. Vi har sett ett samband mellan den diskursiva praktiken och den sociala praktiken. Vi har funnit hur strukturell makt tar sig uttryck i den rådande diskursordningen. Maktbalansen mellan Vi och De Andra tar sig uttryck på många olika sätt i många olika kontexter. Politiken spelar också en stor roll och påverkar hur tidningarna skriver om ensamkommande barn och ungdomar och hur de reproducerar diskursordningen.

6. Avslutande diskussion

I början av uppsatsen beskrev vi våra frågeställningar om hur ensamkommande barn framställs i media, vilka maktstrukturer som finns och vilka egenskaper som barnen blir tillskrivna. I analysen och slutsatsen har vi fått svar på det, att ensamkommande barn i media till stor del konstrueras som De Andra och tillskrivs egenskaper som att de är offer, misstänka och en samhällsörda. De är också konstruerade som flitiga och ambitiösa. I och med den sistnämnda konstruktionen har vi sett en tendens till att diskurserna kring ensamkommande barn i framtiden kommer att förändras, men det krävs mycket mer positiva omnämningar i många fler tidningar för att detta ska kunna ske. För att De Andra någon gång ska kunna ses av allmänheten som en del av Vi krävs hos media och allmänhet ett mindre fokus på stämpeln *ensamkommande* och större fokus på vad de är, människor. Människor med individuella kvalitéer och individuella svårigheter, precis som alla människor. I och med att vi har fått svar på våra frågeställningar har vi också uppfyllt vårt syfte, att se hur media framställs ensamkommande barn under första halvåret av 2017. Vi har också sett hur maktstrukturer tar form i rådande diskurser.

Vi blev lite förvånade över hur djupt vi fick gräva för att hitta delarna där ensamkommande barn på olika sätt beskrivs, det var inte så explicit uttalat som vi trodde när vi började. Resultaten vi fick fram genom analysen var dock till stor del det vi förväntade oss, genom att ha läst tidigare forskning samt under några år följt den mediala debatten kring ensamkommande barn i Sverige. Vi har gjort ett målstyrt urval, som gör att de artiklar vi har valt ut kan ha påverkats av vår egen förståelse. Slutsatsen i uppsatsen kan därför inte ses som lika representativ som om vi gjort ett slumpmässigt urval av de artiklar vi fick fram när vi sökte vår empiri.

Arbetet med denna uppsats har fått oss att tänka mycket på oss själva och våra egna underliggande värderingar. Det har varit stundtals jobbigt att skriva då det är lätt att syna sig själv genom diskussion av underliggande förutfattade meningar, rasism och maktbalanser. Uppsatsen behandlar ett känsligt ämne och det är svårt att få insikten om hur privilegierade vi är, som två svenskfödda vita personer, från välfungerande familjer och under en pågående universitetsutbildning i ett av

världens mest socioekonomiskt välbeställda länder. Det har också varit tufft att inse hur vi själva är en del av den diskursordning som vi beskriver och kritiserar i uppsatsen och hur naturligt det känns. Genom att skriva om ensamkommande barn som en bestämd form bidrar vi till att reducera alla barn till en homogen grupp.

Då vi i vår forskning endast använde oss av nyhetsartiklar, debattartiklar och ledare har vi inte tagit med det som står i de insändare som privatpersoner skickar in till tidningarna. Det hade varit ännu ett förslag, att göra en kritisk diskursanalys på dessa insändare, till exempel hur ordet *ensamkommande* används i dem. Vi tog beslutet att avstå från insändarna då vi dels var tvungna att dra gränsen någonstans, och att vi ville se hur just tidningarna och journalisterna framställt ensamkommande barn. Vi är medvetna om att debattartiklar inte behöver skivas av journalister, utan även här av privatpersoner och sakkunniga, men det är bara på Aftonbladet, av de tidningar vi använt oss av som empiriskt material, debattsida som tidningen avskriver sig ansvar och ställningstagande mot artikeln.

Vi tycker att vår egen forskning har varit väldigt givande och intressant att göra och under tiden har vi fått idéer till fortsatt forskning. Ett ämne som vi specifikt fick upp ögonen för var ensamkommande flickor och kvinnliga migranter. De ges inte lika mycket utrymme i den mediala debatten vilket har gjort att de artiklar vi analyserat nästan uteslutande handlar om pojkar. Det hade varit en intressant att göra en annan typ av undersökning och göra en analys som handlar om flickor och kvinnor. Vi tror att vi hade fått ett helt annat resultat än vad vi fått i denna undersökning. Om vi hade haft mer utrymme till vår uppsats hade det också varit intressant att göra intervjuer med ensamkommande barn som ett komplement till vår empiri bestående av tidningsartiklar, detta är också ett förslag på vidare forskning.

Litteraturförteckning

- Aftonbladet. (2017). Ledare special. <http://ledare.story.aftonbladet.se/> (hämtad 2017-10-27)
- Bergström, Göran & Boréus, Kristina (red.). (2012). *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. 3., [utök.] uppl. Lund: Studentlitteratur
- Bethoui, Alireza & Jonsson, Stefan. (2013). Rasism - särskiljandets och rangordningens praktik. I Dahlstedt, Magnus & Neergaard, Anders (red.) *Migrationens och etnicitetens epok - Kritiska perspektiv i etnicitets- och migrationsstudier*. Stockholm: Liber AB
- Boréus, Kristina. (2015). Texter i vardag och samhälle. I Ahrne, Göran & Svensson, Peter (red.), *Handbok i kvalitativa metoder*. Malmö: Liber AB
- Bredström, Anna. (2003). Gendered racism and the production of cultural difference: Media representations and identity work among "immigrant youth" in contemporary Sweden: Media representations and identity work among "immigrant youth" in contemporary Sweden, *NORA - Nordic Journal of Feminist and Gender Research*, 11:2, 78-88
- Brune, Ylva. (2006) .“Den dagliga dosen. Diskriminering i Nyheterna och Bladet”. I Leonor Camauër & Stig Arne Nohrstedt, (red.): *Mediernas Vi och Dom. Mediernas betydelse för den strukturella diskrimineringen*. SOU 2006:21. Stockholm: Fritzes.
- Bryman, Alan. (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Malmö: Liber
- Burr, Vivien. (1995). *An introduction to social constructionism*. London: Routledge
- Börjesson, Mats & Palmblad, Eva. (2007). Introduktion. I Börjesson, M & Palmblad, E. (red.): *Diskursanalys i praktiken*. Stockholm: Liber
- Börjesson, Mats & Rehn, Alf. (2009). *Makt*. Stockholm: Liber
- Çelikaksoy, Aycan & Wadensjö, Eskil. (2016). Hur har de ensamkommande barnen det i Sverige? *Socialmedicinsk tidskrift*, 93(1), 28–36.
- Dagens Nyheter. 2008. Om Dagens Nyheter. <https://www.dn.se/nyheter/om-dagens-nyheter/> (hämtad 2017-10-27)
- David, Matthew & Sutton, Carole D. (2016). *Samhällsvetenskaplig metod*. Lund: Studentlitteratur
- Fairclough, Norman (1989). *Language and power*. London: Longman
- Goffman, Erving. (2011). *Stigma - Den avvikandes roll och identitet*. Stockholm: Nordstedts
- Groglopo, Adrian. (2015). *Antirasistisk Ordbok*. Malmö: Notis.
- Göteborgs-Posten. (2015). GP förblir en liberal tidning. <http://www.gp.se/nyheter/g%C3%B6teborg/gp-f%C3%B6rblir-en-liberal-tidning-1.44428> (hämtad 2017-10-27)

- Göteborgs-Posten. (2017). Göteborgs-Posten – lokalsinne i världsklass <https://info.gp.se/> (hämtad 2017-11-10)
- Herz, Marcus, & Lalander, Philip. (2017). Being alone or becoming lonely? The complexity of portraying ‘unaccompanied children’ as being alone in Sweden. *Journal of Youth Studies*, 20(8), 1062–1076.
- Jacobsson, Katarina; Thelander, Joakim & Wästerfors, David. (2010). *Sociologi för socionomer - En stående inbjudan*. Malmö: Gleerups
- Kamenova, Denitza. (2014). Media and othering: how media discourse on migrants reflects and affects society’s tolerance. *Journal Politické vedy*, ISSN 2, 2014, 150-169.
- Khosravini, Majid. (2009). The representation of refugees, asylum seekers and immigrants in British newspapers during the Balkan conflict (1999) and the British general election (2005). *Discourse & Society*. Vol 20(4):477-498.
- Kvale, Steinar & Brinkman, Svend. (2009). *Den kvalitativa forskningsintervjun (2. uppl.)*. Lund: Studentlitteratur AB
- Lundberg, Anna & Dahlquist, Lisa. (2012). Unaccompanied Children Seeking Asylum in Sweden: Living Conditions from a Child-Centred Perspective. *Refugee Survey Quarterly*, 31(2), 54–75.
- Magnusson, Erik. (2017). Anna Kinberg Batra: Så ska dialogen mellan M och SD gå till. *Sydsvenskan*. 30 januari. <https://www.sydsvenskan.se/2017-01-30/anna-kinberg-batra-sa-ska-dialogen-mellan-m-och-sd-ga-till>. (Hämtad 2017-11-15)
- Mattsson, Tina. (2015). *Intersektionalitet i socialt arbete: teori, reflektion och praxis*. (2. uppl.) Malmö: Gleerup.
- Mediearkivet. (2017). Retriever. <https://www.retriever.se/product/nordens-storsta-mediaarkiv/> (Hämtad 2017-11-09).
- Mediekompass. (2017). <http://www.mediekompass.se/lektionstips/texter-i-tidningen/> (Hämtad 2017-11-16)
- Migrationsverket. (2015). *Ordförklaringar*. <https://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Ordforklaringar.html>
- Migrationsverket. (2017a). *Skydd och asyl i Sverige*. <https://www.migrationsverket.se/Privatpersoner/Skydd-och-asyl-i-Sverige/For-dig-som-ar-barn-och-har-sokt-asyl/Vad-betyder-orden.html> (hämtad 2017-11-10)
- Migrationsverket. (2016). Statistik månad för månad 2015. <https://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Statistik/Oversikter-och-statistik-fran-tidigare-ar/2015.html> (hämtad 2017-11-22).
- Migrationsverket. (2017b). Översikter och statistik från tidigare år. <https://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Statistik/Oversikter-och-statistik-fran-tidigare-ar.html> (hämtad 2017-11-10)
- Nationalencyklopedin. (2017a). Aftonbladet.

<http://www.ne.se.ezproxy.ub.gu.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/aftonbladet> (hämtad 2017-11-10)

Nationalencyklopedin. (2017b). Göteborgs-Posten.

<https://www-ne.se.ezproxy.ub.gu.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/g%C3%B6teborgs-posten> (Hämtad 2017-11-10).

Nationalencyklopedin. (2017c). Dagens Nyheter.

<https://www-ne-se.ezproxy.ub.gu.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/dagens-nyheter> (hämtad 2017-11-10)

Payne, Malcolm. (2015). *Modern teoribildning i socialt arbete*. (3., internationella utg.) Stockholm: Natur & Kultur.

Regeringen. (2015). Tal av statsminister Stefan Löfven vid manifestationen för flyktingar.

<http://www.regeringen.se/tal/2015/09/tal-av-stefan-lofven-vid-manifestationen-for-flyktingar-den-5-september/> (hämtad 2017-11-15)

SFS (1994:137). *Lag om mottagande av asylsökande m.fl.* Stockholm: Justitiedepartementet L7.

SFS (2016:752). *Lag om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige.* Stockholm: Justitiedepartementet L7.

SFS (1960:729). *Lag om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk.* Stockholm: Justitiedepartementet L3

SFS (2005:716). *Utlänningslag.* Stockholm: Justitiedepartementet L7.

Sibers, Hans & HJ Dennissen, Marjolein. 2015. Is it cultural racism? Discursive exclusion and oppression of migrants in the Netherlands. *Current Sociology*. 2015, Vol. 63(3) 470-480.

<http://journals.sagepub.com.ezproxy.ub.gu.se/doi/pdf/10.1177.0011392114552504>

Statistiska centralbyrån. (2017). Flyktinginvandring i samband med andra världskriget.

https://www.scb.se/statistik/publikationer/BE0701_1950I02_BR_05_BE51ST0405.pdf (hämtad 2017-11-16)

Stretmo, Live. (2014). *Governing the unaccompanied child: media, policy and practice*. Diss. Göteborg: Göteborgs Universitet.

Strömbäck, Jesper. (2014). *Makt, medier och samhälle: En introduktion till politisk kommunikation (2. uppl.)* Studentlitteratur: Lund.

SVT. (2017). SVT Nyheter: Korta sändningar.

<https://www.svtplay.se/klipp/12965532/fredrik-reinfeldt-oppna-era-hjartan> (hämtad 2017-10-28).

Thurén, Torsten. (2007). *Vetenskapsteori för nybörjare*. (2., [omarb.] uppl.) Stockholm: Liber

TU. (2017). Branchfakta 2017.
http://tu.se/wp-content/uploads/2016/03/Mediefakta_sajten_2017_juni_16.pdf (Hämtad 2017-11-09).

UNICEF. (2009). *Barnkonventionen: FN:s konvention om barnets rättigheter*. Stockholm: UNICEF Sverige

UNHCR. (2016). Global Trends - Forced displacement in 2015.
<http://www.unhcr.org/statistics/unherstats/576408cd7/unhcr-global-trends-2015.html>
(hämtad 2017-11-10)

Vetenskapsrådet. (2002). *Forskningsetiska principer – inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Stockholm: Elanders Gotab.

Wikström, Hanna. (2009). *Etnicitet*. Malmö: Liber

Winther Jørgensen, Marianne. & Phillips, Louise. (2000). *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur AB.

Bilagor

1. Förteckning över empiriskt material

Aftonbladet

Assali, Hanin; Bolander, Lena; Johansson, Lina; Korvenranta, Liisa; Lilja Pittuco, Charlotte & Sohrabi, Soraya (2017). *När de unga fyller 18 förlorar de allt*. *Aftonbladet*. 14 juni. <https://www.aftonbladet.se/debatt/a/zq5Rq/nar-de-unga-fyller-18-forlorar-de-allt> (hämtad 2017-10-25)

Eriksson, Niklas. (2017) Ali, 16, mördades vid cykelvägen. 10 februari. *Aftonbladet*. <https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/ogd6B/ali-16-mordades-vid-cykelvagen> (hämtad 2017-10-25).

Granqvist, EvaMärta; Ahmadi, Abbas; Bengtsson, Alex; Bjurwald, Lisa; Chatty, Meriam; Delsoz, Vian; Eckerman, Ingrid; Goldmann, Alexander; Imsheiel, Yusra; Jahangiry, Toktam; Khan, Wares; Kianzad, Behrang; Lomani, Juma; Magnusson, Michael; Mahmoudi, Omid; Nabizadeh, Amir; Persson, Emily; Skrak, Martina; Tellholt, Martina & Wählin, Sara. (2017). Jawad, 19, dör hellre än att bli utvisad. *Aftonbladet*. 13 februari. <https://www.aftonbladet.se/debatt/a/mbXML/jawad-19-dor-hellre-an-att-bli-utvisad> (hämtad 2017-10-25).

Habul, Kenan. (2017). Mohammad, 21, har levt gömd i flera år: Jag har ingen. *Aftonbladet*. 18 april. <https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/1lk5X/mohammed-21-har-levt-gomd-i-flera-ar-jag-har-ingen> (hämtad 2017-10-25)

Jeppsson, Jonathan (2017). 130 asylsökande döda 2016, ingen registrerar hur. *Aftonbladet*. 20 februari. <https://www.aftonbladet.se/nyheter/samhalle/a/BaRxl/130-asylsokande-doda-2016--ingen-registrerar-hur> (hämtad 2017-10-25).

Kerpner, Joachim. (2017). Nio beslut leder fram till Ismats död - ingen tar ansvar. *Aftonbladet*. 6 april. <https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/KJog4/nio-beslut-leder-fram-till-ismats-dod--ingen-tar-ansvar> (hämtad 2017-10-25)

Kjellman, Björn; Niavarani, Shiva; Wahlgren, Pernilla; Herngren, Måns; Sjöholm, Helen; Mirro, Rennie; Lindfors, Lill; el Refai, Nour; Gustafsson, Björn; Lilla Namu; Petter; Montelius, Martina; Osten, Suzanne; Friedman, Jane; Helin, Sofia; Clamp, Shirley; Gardell, Jonas; af Sandeberg, Helena; Magnusson, Peter; Lassgård, Rolf; Lindström, Fredrik; Holm, Hannes; Jöback, Peter; Spetz, William; Schyffert, Henrik; Wolff, Rikard; Åkerlind, Agnes-Lo; Haag, Martina; Bergqvist, Kjell; Zandén, Philip; Rööf, Gunilla; Tejle, Lotta; Glenmark, Bruno; Binfelt, Michael; Hansson, Ann-Louise; Nyberg, Ullakarin; Kihlbom, Magnus; Sjödin, Christer; Swaling, Jan; Cederblad, Marianne & Hedtjärn, Görel. (2017). Vi står inte heller ut - låt de unga stanna. *Aftonbladet*. 7 april. <https://www.aftonbladet.se/debatt/a/zovbb/vi-star-inte-heller-ut--lat-de-unga-stanna> (hämtad 2017-10-25).

Lindberg, Anders (2017) Sluta utvisa folk till Afghanistan. *Aftonbladet*. 21 juni. <https://www.aftonbladet.se/ledare/a/XVb4m/sluta-utvisa-folk-till-afghanistan> (hämtad 2017-10-25).

Lindberg, Anders. (2017). Sverige bör inte kasta ut flyktingbarn. *Aftonbladet*. 12 mars. <https://www.aftonbladet.se/ledare/a/bleo3/sverige-bor-inte-kasta-ut-flyktingbarn> (hämtad 2017-10-25).

Mellin, Lena (2017). Lena Mellin: Ni jublar i förtid - eller mot bättre vetande. *Aftonbladet*. 30 maj(b). <https://www.aftonbladet.se/nyheter/kolumnister/a/5X5zO/lena-mellin-ni-jublar-i-fortid--eller-mot-battere-vetande> (hämtad 2017-10-25)

Sohlander, Annika (2017). Här får nyanlända lära sig svenska i stallet. *Aftonbladet*. 12 maj. <https://www.aftonbladet.se/nyheter/godanyheter/a/Lzo9J/har-far-nyanlanda-lara-sig-svenska-i-stallet> (hämtad 2017-10-25).

TT. (2017). En indikator räcker för vuxenbesked. *Aftonbladet*. 11 juni. (<https://www.aftonbladet.se/senastenytt/ttnyheter/inrikes/article25015637.ab>) (hämtad 2017-10-25)

TT (2017). Flera självmord bland ensamkommande. 8 februari(b). *Aftonbladet*. <https://www.aftonbladet.se/senastenytt/ttnyheter/inrikes/article24376821.ab> (hämtad 2017-10-25).

TT (2017). Larm om självmord: Vill planera tillsammans. 8 februari(a) *Aftonbladet*. <https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/06PxB/larm-om-sjalvmord-vill-planera-tillsammans> (hämtad 2017-10-25)

TT (2017). Tre av fyra undersökta ensamkommande är över 18. *Aftonbladet*. 30 maj(a). <https://www.aftonbladet.se/senastenytt/ttnyheter/inrikes/article24910624.ab> (hämtad 2017-10-25).

Dagens Nyheter

Arbman, Hans (2017) Föräldrarna har ansvaret för att deras barn hamnar snett. *Dagens Nyheter*. 22 juni. <https://www.dn.se/arkiv/insidan/foraldrarna-har-ansvaret-for-att-deras-barn-hamnar-snett/> (hämtad 2017-10-25).

Boije, Robert (2017) "Migrationsverkets planer hösten 2015 var orealistiska" *Dagens Nyheter*. 7 februari. <https://www.dn.se/arkiv/debatt/migrationsverkets-planer-hosten-2015-var-orealistiska/> (hämtad 2017-10-25).

Lindholm, Amanda. (2017) Barnhemsbygge ska få gatubarn att återvända. *Dagens Nyheter*. 9 februari. <https://www.dn.se/arkiv/nyheter/barnhemsbygge-ska-fa-gatubarn-att-atervanda/> (hämtad 2017-10-25).

Lindholm, Amanda (2017) Fler utvisningar planeras till Afghanistan *Dagens Nyheter*. 17 mars. <https://www.dn.se/arkiv/nyheter/fler-utvisningar-planeras-till-afghanistan/> (hämtad 2017-10-25).

Lindholm, Amanda (2017) Lång väntetid för barn i asylkö. *Dagens Nyheter*. 2 mars <https://www.dn.se/arkiv/nyheter/lang-vantetid-for-barn-i-asylko/> (hämtad 2017-10-25).

Molander, Matilda (2017) Ett långsamt farväl till Sverige. *Dagens Nyheter*. 4 maj <https://www.dn.se/ledare/signerat/matilda-molander-ett-langsamt-farval-till-sverige/> (hämtad 2017-10-25).

Ritzén, Jessica (2017) "Jag gör testet för jag har inget att dölja" *Dagens Nyheter*. 13 juni. <https://www.dn.se/arkiv/stockholm/jag-gor-testet-for-jag-har-inget-att-dolja/> (hämtad 2017-10-25).

Ritzén, Jessica (2017) Medicinska ålderstester får allt mer kritik från läkare *Dagens Nyheter*. 15 Juni <https://www.dn.se/sthlm/medicinska-alderstester-far-allt-mer-kritik-fran-lakare/> (hämtad 2017-10-25).

Ritzén, Jessica (2017) Knä och tänder visar olika - ändå bedöms de vara vuxna *Dagens Nyheter*. 12 juni. <https://www.dn.se/arkiv/nyheter/kna-och-tander-visar-olika-anda-bedoms-de-vara-vuxna/> (hämtad 2017-10-25).

TT. (2017). Asylbeslut väntar in medicinsk åldersbedömning. *Dagens Nyheter*. 19 februari. <https://www.dn.se/arkiv/nyheter/asylbeslut-vantar-in-medicinsk-aldersbedomning/> (hämtad 2017-10-25).

TT. (2017). Ensamkommande som går i gymnasiet ska inte utvisas. *Dagens Nyheter*. 3 mars. <https://www.dn.se/arkiv/nyheter/ensamkommande-som-gar-i-gymnasiet-ska-inte-utvisas/> (hämtad 2017-10-25).

TT. (2017). Flera brister när ålder bedöms *Dagens Nyheter*. 6 mars. <https://www.dn.se/arkiv/nyheter/flera-brister-nar-alder-bedoms/> (hämtad 2017-10-25).

TT. (2017). 70 000 asylsökande väntar på besked. *Dagens Nyheter*. 1 januari. <https://www.dn.se/arkiv/nyheter/70-000-asylsokande-vantar-pa-besked/> (hämtad 2017-10-25).

Widmark, Björn (2017) Ensamkommande ny målgrupp för langare. *Dagens Nyheter*. 10 januari. <https://www.dn.se/arkiv/stockholm/ensamkommande-ny-malgrupp-for-langare/> (hämtad 2017-10-25).

Wolodarski, Peter (2017) Inget optimalt test i sikte. *Dagens Nyheter*. 16 juni. <https://www.dn.se/arkiv/ledare/inget-optimalt-test-i-sikte/> (hämtad 2017-10-25).

Wolodarski, Peter. (2017). Nu upprepas misstagen *Dagens Nyheter*. 29 maj. <https://www.dn.se/ledare/huvudledare/nu-upprepas-misstagen/> (hämtad 2017-10-25).

Wolodarski, Peter. (2017). När två ensamkommande pojkar grips under våldsamt tumult *Dagens Nyheter*. 11 mars. <https://www.dn.se/nyheter/sverige/pojkar-na-och-de-ensamma-poliserna/> (hämtad 2017-10-25).

Göteborgs-Posten

Birgersson, Susanna. (2017). "Hjälp på plats" *Göteborgs-Posten*. 14 februari. <http://www.gp.se/ledare/hj%C3%A4lp-p%C3%A5-plats-1.4156995> (hämtad 2017-10-25)

Björk, Evalis. (2017). "Den enda tryggheten rycks undan" *Göteborgs-Posten*. 13 januari: s. 6-7

Björk, Evalis (2017) *Kamne (MP): S hållning är för defensiv Göteborgs-Posten*. 23 februari s: 9-10

Björk, Evalis. (2017). Liiban fick en ny familj. *Göteborgs-Posten*. 13 januari. <http://www.gp.se/nyheter/g%C3%B6teborg/liibaan-fick-en-ny-familj-1.4113805> (hämtad 2017-10-25)

Björk, Evalis. (2017). Oron ständigt närvarande. *Göteborgs-Posten*. 23 februari: s. 8-9

Divinyi, Sandra; Björk, Evalis; Korpi, Peter. (2017). Med tvång till Afghanistan *Göteborgs-Posten*. 29 mars: s. 6-7

Ferhatovic, Marina. (2017). Socialsekreterare slutade i protest. *Göteborgs-Posten*. 15 februari. <http://www.gp.se/nyheter/g%C3%B6teborg/hon-slutade-i-protest-mot-%C3%A5ldersuppskrivning-1.4157586> (hämtad 2017-10-25).

Ivarson, Michael. (2017). Beslut i kris fattas inte med facit i hand. *Göteborgs-Posten*. 30 januari. <http://www.gp.se/nyheter/debatt/beslut-i-kris-fattas-inte-med-facit-i-hand-1.4134857> (hämtad 2017-10-25).

Jägerskog, Magnus & Sarkadi, Anna. (2017). Riv upp den nya asyllagen och ta hand om alla barn. *Göteborgs-Posten*. 18 februari. <http://www.gp.se/nyheter/debatt/riv-upp-nya-asyllagen-och-ta-hand-om-alla-barn-1.4161914> (hämtad 2017-10-25)

Klintö, Cecilia (2017). Migrationsverket: Svårare avgöra ålder. *Göteborgs-Posten*. 12 januari. <http://www.gp.se/nyheter/sverige/varnar-f%C3%B6r-%C3%A4nnu-sv%C3%A5rare-%C3%A5ldersbed%C3%B6mning-1.4113254> (hämtad 2017-10-25).

Klintö, Cecilia (2017) "Tjejer som flyr ensamma gör revolution" *Göteborgs-posten*. 26 februari: s.11 <http://www.gp.se/nyheter/sverige/tjejer-som-flyr-ensamma-g%C3%B6r-revolution-1.4173699> (hämtad 2017-10-25)

Kruse, Filip (2017) Kommunen har inte hunnit med allt. *Göteborgs-Posten*. 27 februari: s. 6-7

Larsson, Arne (2017). Ensamkommande har hamnat mitt i ett politiskt spel *Göteborgs-Posten*. 22 februari. <http://www.gp.se/nyheter/sverige/arne-larsson-ensamkommande-har-hamnat-mitt-i-ett-politiskt-spel-1.4168640> (hämtad 2017-10-25)

- Larsson, Arne. (2017). Nej till amnesti för ensamkommande. *Göteborgs-Posten*. 9 april. <http://www.gp.se/nyheter/sverige/ingen-amnesti-f%C3%B6r-ensamkommande-1.4230491> (hämtad 2017-10-25)
- Larsson, Arne. (2017). Nätverk vill påverka S om ensamkommande. *Göteborgs-Posten*. 8 april: s. 21
- Lihagen, Johanna. (2017). “Mer öppet eller mer stängt?” *Göteborgs-Posten*. 21 februari s. 11
- Björk, Evalis. (2017). Larm om vårdbrister för nyanlända barn. *Göteborgs-Posten*. 15 februari: s. 10-11
- Linné, Peter. (2017). Åldersprövning stoppas i väntan på nya metoder. *Göteborgs-Posten* 19 februari: s. 13-14
- Petersson, David. (2017). Ensamkommande tvingas flytta. *Göteborgs-Posten*. 25 februari. <http://www.gp.se/nyheter/sverige/ensamkommande-tvingas-flytta-1.4172886> (hämtad 2017-10-25)
- Svensson, Pia. (2017). Nytt förslag ska lyfta nyanlända. *Göteborgs-Posten*. 22 juni: s. 8-9
- Wijk, Fanny. (2017). Nordstan sponsrar ensamkommande. *Göteborgs-Posten*. 17 februari. <http://www.gp.se/nyheter/g%C3%B6teborg/nordstan-sponsrar-ensamkommande-1.4161319> (hämtad 2017-10-25).

2. Förteckning över citerat empiriskt material

Ensamkommande som misstänkliggjorda

1. Ritzén, Jessica (2017) "Jag gör testet för jag har inget att dölja" *Dagens Nyheter*. 13 juni.
<https://www.dn.se/arkiv/stockholm/jag-gor-testet-for-jag-har-ingen-att-dolja/>
2. Kerpner, Joachim. (2017). Nio beslut leder fram till Ismats död - ingen tar ansvar. *Aftonbladet*. 6 april.
<https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/KJog4/nio-beslut-leder-fram-till-ismats-dod--ingen-tar-ansvar> (hämtad 2017-10-25)
3. Lihagen, Johanna (2017) "Mer öppet eller mer stängt?" *Göteborgs-Posten*. 21 februari s. 11
4. Björk, Evalis (2017) Oron ständigt närvarande. *Göteborgs-Posten*. 23 februari: s. 8,9

Ensamkommande som ambitiösa

1. Larsson, Arne. 2017. Nej till amnesti för ensamkommande. *Göteborgs-Posten*. 9 april.
<http://www.gp.se/nyheter/sverige/ingen-amnesti-f%C3%B6r-ensamkommande-1.4230491> (hämtad 2017-10-25)
2. Divinyi, Sandra; Björk, Evalis; Korpi, Peter (2017) Med tvång till Afghanistan *Göteborgs-Posten*. 29 mars: s. 6-7
3. Lindberg, Anders. (2017). Sverige bör inte kasta ut flyktingbarn. *Aftonbladet*. 12 mars.
<https://www.aftonbladet.se/ledare/a/bleo3/sverige-bor-inte-kasta-ut-flyktingbarn> (hämtad 2017-10-25).
4. Molander, Matilda (2017) Ett långsamt farväl till Sverige. *Dagens Nyheter*. 4 maj
<https://www.dn.se/ledare/signerat/matilda-molander-ett-langsamt-farval-till-sverige/>
5. Larsson, Arne. 2017. Ensamkommande har hamnat mitt i ett politiskt spel. *Göteborgs-Posten*. 22 februari. <http://www.gp.se/nyheter/sverige/ingen-amnesti-f%C3%B6r-ensamkommande-1.4230491>

Ensamkommande som offer

1. Ritzén, Jessica (2017) "Jag gör testet för jag har inget att dölja" *Dagens Nyheter*. 13 juni. <https://www.dn.se/arkiv/stockholm/jag-gor-testet-for-jag-har-inget-att-dolja/>
2. Jägerskog, Magnus & Sarkadi, Anna. (2017). Riv upp den nya asyllagen och ta hand om alla barn. *Göteborgs-Posten*. 18 februari. <http://www.gp.se/nyheter/debatt/riv-upp-nya-asyllagen-och-ta-hand-om-alla-barn-1.4161914> (hämtad 2017-10-25)
3. Lindholm, Amanda (2017) Fler utvisningar planeras till Afghanistan *Dagens Nyheter*. 17 mars. <https://www.dn.se/arkiv/nyheter/fler-utvisningar-planeras-till-afghanistan/> (hämtad 2017-10-25)
4. Assali, Hanin; Bolander, Lena; Johansson, Lina; Korvenranta, Liisa; Lilja Pittuco, Charlotte & Sohrabi, Soraya (2017). *När de unga fyller 18 förlorar de allt*. *Aftonbladet*. 14 juni. <https://www.aftonbladet.se/debatt/a/zq5Rq/nar-de-unga-fyller-18-forlorar-de-allt> (hämtad 2017-10-25)
5. Granqvist, EvaMärta; Ahmadi, Abbas; Bengtsson, Alex; Bjurwald, Lisa; Chatty, Meriam; Delsoz, Vian; Eckerman, Ingrid; Goldmann, Alexander; Imsheiel, Yusra; Jahangiry, Toktam; Khan, Wares; Kianzad, Behrang; Lomani, Juma; Magnusson, Michael; Mahmoudi, Omid; Nabizadeh, Amir; Persson, Emily; Skrak, Martina; Tellholt, Martina & Wählin, Sara. (2017). Jawad, 19, dör hellre än att bli utvisad. *Aftonbladet*. 13 februari. <https://www.aftonbladet.se/debatt/a/mbXML/jawad-19-dor-hellre-an-att-bli-utvisad> (hämtad 2017-10-25).
6. Lindholm, Amanda (2017) Fler utvisningar planeras till Afghanistan *Dagens Nyheter*. 17 mars. <https://www.dn.se/arkiv/nyheter/fler-utvisningar-planeras-till-afghanistan/>
7. Wolodarski, Peter (2017) Nu upprepas misstagen *Dagens Nyheter*. 29 maj <https://www.dn.se/ledare/huvudledare/nu-upprepas-misstagen/>

Ensamkommande som ekonomisk samhällsörda

1. Björk, Evalis (2017) *Kamne (MP): S hållning är för defensiv* *Göteborgs-Posten*. 23 februari s: 9,10
2. Ritzén, Jessica (2017) Medicinska ålderstester får allt mer kritik från läkare *Dagens Nyheter*. 15 juni. <https://www.dn.se/sthlm/medicinska-alderstester-far-allt-mer-kritik-fran-lakare/> (hämtad 2017-10-25)

3. Ritzén, Jessica (2017) “Jag gör testet för jag har inget att dölja” *Dagens Nyheter*. 13 juni. <https://www.dn.se/arkiv/stockholm/jag-gor-testet-for-jag-har-inget-att-dolja/> (hämtad 2017-10-25).